

Bukal ng Pagpapala

**Adrian Ebens
Kevin J. Mullins**

BUKAL NG PAGPAPALA

Adrian Ebens
Kevin J. Mullins

Inilimbag ng

www.maranathamedia-philippines.com

Mayo 2020

Mga Nilalaman

Ang Pagpapala ng Kaluguran ng Ama.....	4
Ang Pagkawala ng Pagiging Anak sa Pamamagitan ng Kasalanan	9
Walang Sabbath na Walang Sakripisyo	12
Ang Ebanghelyo sa Batas.....	16
Parang Bukal na Umaagos.....	21
Mga Panahon ng Nakapagpapalakas.....	23
Pagpapalaki ng Pagpapala	26
Ang Patotoo ng Kasaysayan.....	31
Ang Sabbath Higit na Ganap	37
Ang Munting Sungay	42
Ang Sigaw ng Hatinggabi	52
Tinawag na Labas sa Kadiliman.....	56
Ang Pagpapala	58
Konklusyon.....	61

Ang Pagpapala ng Kaluguran ng Ama

(8) Matakot nawa ang buong lupa sa Panginoon: Magsitayo nawang may takot ang lahat ng taga sanglibutan sa Kaniya. (9) Sapagka't Siya'y nagsalita, at nangyari; Siya'y nagutos, at tumayong matatag. **Awit 33:8-9**

Napakaganda sana na maging isa sa mga anghel na nakikita ang Dalubhasang Tagabuo na nagsasalita ng mundong ito sa pag-iral. Ang higit na kamanghamangha ay ang Dalubhasang Tagabuo na ito ay *“nilikha ang lahat ng bagay sa pamamagitan ni Jesu-Kristo.”* (**Efeso 3:9**). Narito ang higit pang mga patotoo na nagpapakita ng katotohanang ito:

(1) Nang pasimula siya ang Verbo, at **ang Verbo ay sumasa Dios, at ang Verbo ay Dios**. (2) Ito rin nang pasimula'y sumasa Dios. (3) Ang lahat ng mga bagay ay ginawa sa pamamagitan Niya; at alin man sa lahat ng ginawa ay hindi ginawa kung wala Siya. (14) At nagkatawang-tao ang Verbo, at tumahan sa gitna natin (at nakita namin ang Kaniyang kaluwalhatian, kaluwalhatian gaya ng sa bugtong ng Ama), na puspos ng biyaya at katotohanan. **Juan 1:1-3, 14**

Colosas 1:12-17 Na nagpapasalamat sa Ama ... Na Siyang nagligtas sa atin sa kapangyarihan ng kadiliman, at naglipat sa atin sa kaharian ng **Kaniyang mahal na Anak**; Na Siyang kinaroroonan ng ating katubusan, na Siyang kapatawaran ng ating mga kasalanan: Na Siya ang larawan ng Dios na di nakikita, ang panganay ng lahat ng mga nilalang; Sapagka't **sa Kaniya nilalang ang lahat na mga bagay**, sa sangkalangitan at sa sangkalupaan, na mga bagay na nakikita at ang mga bagay na di nakikita, maging mga luklukan o mga pagsakop o mga pamunuan o mga kapangyarihan; **lahat ng mga bagay ay nilalang sa pamamagitan Niya at ukol sa Kaniya; At Siya'y una sa lahat ng mga bagay, at ang lahat ng mga bagay ay nangabubuhay dahil sa Kaniya.**

Hebreo 1:1-2 Ang Dios, na nagsalita nang unang panahon sa ating mga magulang sa iba't ibang panahon at sa iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta, **Ay nagsalita sa atin sa mga huling araw na ito sa pamamagitan, ng Kaniyang Anak, na Siyang itinalaga na tagapagmana ng lahat ng mga bagay, na sa pamamagitan naman Niya'y ginawa ang sanglibutan;**

Ang Anak ng Diyos ay ang Salita ng Diyos, ang mga kaisipan ng Diyos ay napapakinggan. “Ang kanyang pangalan ay tinatawag na Ang Salita ng Diyos.”

(Apocalipsis 19:13). Ang lahat ng malikhaing kapangyarihan ng Ama ay ibinigay sa Kanyang Anak upang ipahayag ang mundo sa pagkakaroon.

Mateo 28:18 At lumapit si Jesus sa kanila at sila'y Kaniyang kinausap, na sinasabi, **Ang lahat ng kapamahalaan sa langit at sa ibabaw ng lupa ay naibigay na sa Akin.**

Juan 8:28 Sinabi nga ni Jesus, Kung maitaas na ninyo ang Anak ng tao, saka ninyo makikilala na Ako nga ang Cristo, at wala Akong ginagawa sa Aking sarili, kundi sinalita Ko ang mga bagay na ito, ayon sa itinuro sa Akin ng Ama.

Habang si Kristo ay nagsasalita ng mga Salita ng Kanyang Ama, ang mundo ay umiral. Nang ang mga damo, mga puno at mga bulaklak ay umusbong mula sa lupa sa pamamagitan ng Salita na binibigkas, ang Ama ay bumaling sa Kanyang Anak at sinabi, "Ito ay mabuti, Anak." Nakatala sa aklat ng Mga Kawikaan ang mga salita ng Anak na ipinahayag noong panahong iyon:

Kawikaan 8:22-30 Inari Ako ng Panginoon sa **pasimula** [cf. Juan 1:1] ng Kaniyang lakad, Bago pinasimulan ang Kaniyang mga gawa ng una. Ako'y nalagay mula noong araw mula ng walang pasimula, Bago nalikha ang lupa. **Ako'y nailabas ng wala pang mga kalaliman** [cf. Juan 8:42]; Nang wala pang mga bukal na sagana ng tubig. Bago ang mga bundok ay nalagay, Bago ang mga burol ay **Ako'y nailabas** [cf. Hebreo 1:5]: Samantalang hindi pa Niya nililikha ang lupa, ni ang mga parang man, Ni ang pasimula man ng alabok ng sanglibutan. Nang Kaniyang itatag ang langit nandoon Ako: Nang Siya'y maglagay ng balantok sa balat ng kalaliman: Nang Kaniyang pagtibayin ang langit sa itaas: Nang maging matibay ang mga bukal ng kalaliman: Nang bigyan Niya ang dagat ng Kaniyang hangganan, Upang huwag salangangin ng tubig ang Kaniyang utos: Nang Kaniyang iayos ang mga patibayan ng lupa: Nasa siping nga Niya Ako na gaya ng matalinong manggagawa [See Juan 1:1]: **At Ako ang Kaniyang ligaya sa araw-araw, Na nagagalak na lagi sa harap Niya;**

Sa bawat araw ng paglikha na ito, nadama ng Anak ng Diyos ang kasiyahan ng Kanyang Ama sa Kanya. Ang Anak ng Diyos ay nagalak sa pagpapala ng Kanyang Ama sa pamamagitan ng proseso ng paglikha. Sa bawat araw na lumilipas, ang kagalakan at kasiyahan ng Ama at Anak ay lumalago. Habang pinagmamasdan nila sina Adan at Eva na namamangha sa nilikhang nakapaligid sa kanila, nadama ng Ama at Anak ang kagalakan sa kaloob na ibinigay nila nang malaya. Magkasama silang nagsaya sa kanilang agape (walang pag-

iimbot) na pag-ibig. At sa wakas ay dumating ang Sabbath, at habang minamasdan ng Ama ang mga gawa ng paglikha; habang tinitingnan Niya ang mga bundok, lambak, at batis, at lahat ng nilalang na gumagala sa lupa ay nagsalita Siya nang may kagalakan sa Kanyang Anak, na sinasabi:

Ikaw ang aking Minamahal na Anak na Aking kinalulugdan.

Sa araw na ito ang Anak ng Diyos ay pinagpala ng Kanyang Ama bilang “ang Panginoon ng Sabbath” (Lucas 6:5). Ang Espiritu ng Kataas-taasan ay sumakanya at ang Anak ay napasigla.

Exodus 31:17 ... sa anim na araw ginawa ng Panginoon ang langit at lupa, at sa ikapitong araw ay nagpahinga Siya, at naginghawahan.

Ang salitang *na-refresh* sa Hebrew ay nangangahulugang hiningahan. Ang paghinga na ito sa Anak ay kaluguran ng Ama sa Kanyang Anak. Ang Anak ay tumugon nang may adorasyon at pagsamba sa Kanyang Ama sa pagbibigay ng lahat ng bagay sa Kanya.

Juan 3:35 Sinisinta ng Ama ang Anak, at inilagay sa Kaniyang kamay ang lahat ng mga bagay.

Juan 8:29 At ang nagsugo sa Akin ay sumasa Akin; hindi Niya Ako binayaang nagiisa; sapagka't **ginagawa Kong lagi ang mga bagay na sa Kaniya'y nakalulugod.**

Juan 17:1-7 Ang mga bagay na ito ay sinalita ni Jesus; at sa pagtingala ng Kaniyang mga mata sa langit, ay sinabi Niya, Ama, dumating na ang oras; luwalhatiin Mo ang Iyong Anak, upang Ikaw ay luwalhatiin ng Anak: Gaya ng **ibinigay Mo sa Kaniya ang kapamahalaan sa lahat ng laman**, upang bigyan Niya ng buhay na walang hanggan ang lahat ng ibinigay Mo sa Kaniya. At ito ang buhay na walang hanggan, na Ikaw ay makilala nila na iisang Dios na tunay, at Siyang Iyong sinugo, sa makatuwid baga'y si Jesucristo. **Niluwalhati kita sa lupa, pagkaganap Ko ng gawa na ipinagawa Mo sa Akin.** At ngayon, Ama, **luwalhatiin Mo Ako sa Iyo rin ng kaluwalhatiang Aking tinamo sa Iyo bago ang sanglibutan ay naging gayon.** Ipinahayag Ko ang Iyong pangalan sa mga tao na ibinigay Mo sa Akin mula sa sanglibutan: sila'y Iyo, at **sila'y ibinigay Mo sa Akin**; at tinupad nila ang Iyong salita. **Ngayon ay nangakilala nila na ang lahat ng mga bagay na sa Akin ay ibinigay Mo ay mula sa Iyo:**

Ang pagpapalang inilagay ng Diyos sa Sabbath, na inaalala bawat linggo, ay ang kaginhawaan na naranasan ng Anak sa pamamagitan ng kasiyahan ng Kanyang Ama.

Genesis 2:3 At binasbasan ng Dios ang ikapitong araw at Kaniyang ipinangilin, sapagka't siyang ipinagpahinga ng Dios sa madlang gawang Kaniyang nilikha at ginawa.

Tuwing ikapitong araw ng Sabbath ang Anak ng Diyos ay hiningahan ng Ama bilang pag-alaala sa kasiyahang nadama Niya para sa Kanyang Anak nang matapos ang linggo ng paglikha. Ang mga na kay Kristo ay tumatanggap ng pagpapalang ito. Tayo ay naging mga tagapagmana ng pagpapalang ito sa pamamagitan ni Kristo Hesus.

Efeso 1:3-5 Purihin nawa ang Dios at Ama ng ating Panginoong Jesucristo, **na Siyang nagpala sa atin ng bawa't pagpapalang ukol sa espiritu sa sangkalangitan kay Cristo: Ayon sa pagkapili Niya sa atin sa Kaniya bago itinatag ang sanglibutan**, upang tayo'y maging mga banal at mga walang dungis sa harapan Niya sa pagibig: Na tayo'y **itinalaga** Niya nang una pa sa pagkukupkop na tulad sa mga anak sa pamamagitan ni Jesucristo sa ganang kaniya, ayon sa minagaling ng Kaniyang kalooban,

Ang pinakadakilang espirituwal na pagpapalang matatanggap natin kay Cristo ay ang malaman na mahal tayo ng Ama. Sa pamamagitan ng pananampalataya nakikita natin na inakbayan ng Ama ang Kanyang Anak sa maka-Ama na kasiyahan at hinahalikan Siya nang may pagmamahal ng Ama at sinasabi sa Kanya: “Ikaw ay Aking Anak, at Ako ay nalulugod sa Iyo!”

Juan 1:18 Walang taong nakakita kailan man sa Dios; **ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama**, Siya ang nagpakilala sa *Kanya*.

Ano pa ang mararanasan ng Anak ng Diyos maliban sa ganap at perpektong kapahingahan sa pagpapalang iyon na binanggit sa Kanya. May iba pa ba kayong naisin maliban sa mapunta sa sinapupunan ng Ama at malaman – malaman nang may lubos na katiyakan – na ikaw ay minamahal at nalulugod Niya?

Ito ang natapos na gawain na dinadala sa atin ng ebanghelyo.

Hebreo 4:2-4 Sapagka't tunay na tayo'y pinangaralan ng mabubuting balita, gaya rin naman nila: nguni't hindi nila pinakinabangan ang salitang napakinggan, dahil sa walang kalakip na pananampalataya ang nangakarinig. Sapagka't tayong nagsisipanampalataya ay nagsisipasok sa kapahingahang yaon; gaya ng sinabi Niya, Gaya ng Aking isinumpa sa Aking kagalitan, Sila'y hindi magsisipasok sa Aking kapahingahan: bagama't ang mga gawa ay nangatapos mula nang itatag ang sanglibutan. Sapagka't sa isang dako ay sinabi Niya ang ganito tungkol sa ikapitong araw, **At nagpahinga nang ikapitong araw ang Dios sa lahat ng Kaniyang mga gawa;**

Ang gawain ng paglikha at pagtubos ay pareho. Ang dalawang ito ay nagdadala sa iyo sa mga bisig ng Ama upang yakapin Niya at maranasan ang ganap na kapahingahan at kagalakan sa Kanya. Ang karanasang ito ay nabuksan sa bawat isa sa atin sa pamamagitan ng Panginoong Jesucristo, at sa bawat ikapitong araw na dumarating sa atin ay makapasok tayo sa kapahingahang iyon na naranasan ni Kristo mula sa pagkakatatag ng mundo. Sa bawat Sabbath mas matitikman natin ang kaluguran ng Ama para sa atin sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Si Jesus ay nakibahagi sa ating pagiging tao, ang ating “laman at dugo” (Hebreo 2:14). Ang salitang sinabi kay Jesus sa Jordan, “Ito ang Aking minamahal na Anak, na lubos Kong kinalulugdan,” ay sumasaklaw sa buong sangkatauhan. Nakipag-usap ang Diyos kay Hesus bilang ating kinatawan. Sa lahat ng ating mga kasalanan at kahinaan, hindi tayo itinatapon bilang walang halaga. “Ginawa Niya tayong tinanggap sa Minamahal.” (Efeso 1:6).

Ito ang pagpapalang nakapaloob sa Sabbath. Ito ay ang pagsasariwa at pagpapanibago ng mga bigkis ng pag-ibig sa pagitan natin at ng ating Ama sa pamamagitan ni Kristo. Bawat Sabbath ay mas malalim na nakaukit sa ating mga kaluluwa ang pangalan (karakter) ng Ama sa pamamagitan ng hininga ng Kanyang bibig. Napakahalaga ng araw ng Sabbath sa mga anak ng Diyos! Oh para sa isang libong dila na umawit ng papuri sa aking dakilang Manunubos. Sa Kanya ako ay konektado sa kaluguran ng aking Ama; Ako ay tinatanggap sa Minamahal.

Ang Pagkawala ng Pagiging Anak sa Pamamagitan ng Kasalanan

Ito ang kalagayan ni Adan bago siya nahulog. Nanatili Siya sa katiyakan ng pag-ibig ng Ama sa pamamagitan ng Anak ng Diyos... hanggang sa pumagitna sa kanila ang mangwawasak. Tumanggi si Satanas na isuko ang kanyang sarili sa Anak ng Diyos, at sa paggawa nito ay inilagay niya ang kanyang sarili sa labas ng kaluguran ng kanyang Ama. Ang Espiritu ng kaluguran ng Ama ay dumadaloy lamang sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Kung nais natin ang pagpapala at kaluguran ng Ama, dapat tayong uminom mula sa bukal na matatagpuan kay Kristo Hesus. Nang si Satanas ay tumalikod kay Kristo ay tumalikod din siya sa kanyang sariling pagkakakilanlan bilang anak ng Diyos. Upang maging isang anak, dapat nating makita ang Anak, sapagkat sa pagmamasid tayo ay nagbabago. Tinanggihan ni Satanas ang kanyang pagiging anak sa Diyos at sinimulang burahin sa kanyang isipan ang tatak ng Ama, pinalitan ito ng isang misteryo na nagpapahintulot sa kanya na sambahin ang kanyang sarili.

Isaias 14:12-14 Ano't nahulog ka mula sa langit, Oh tala sa umaga [O Lucifer], anak ng umaga! paanong ikaw ay lumagpak sa lupa, ikaw na siyang nagpahina sa mga bansa! At sinabi mo sa iyong sarili, **Ako'y** sasampa sa langit, **aking** itataas ang **aking** luklukan sa itaas ng mga bituin ng Dios; at **ako'y** uupo sa bundok ng kapisanan, sa mga kaduluduluhang bahagi ng hilagaan: **Ako'y** sasampa sa itaas ng mga kaitaasan ng mga alapaap; **ako'y** magiging gaya ng Kataastaasan.

Kung si Lucifer ay nanatili sa pagpapasakop sa Anak ng Diyos ay maaaring ipinagpatuloy niya ang pag-inom ng mga kaluguran ng Ama sa pamamagitan ni Kristo; maaaring siya ay nanatiling isang anak sa pamamagitan ng Espiritu ng Anak. Nakalulungkot, tinanggihan niya ito, at sa pag-alis niya sa kanyang posisyon ay nahulog siya sa kadiliman ng kawalang-halaga. Ang Ezekiel 28:12-15 ay simbolikong naglalarawan sa pagbagsak ni Lucifer. Siya ay “puspos ng karunungan, at sakdal sa kagandahan.” Siya ay “nasa Eden na hardin ng Diyos” - sa isang estado ng pagiging perpekto. Siya ay natatakpan ng “bawat mahalagang bato” na kumakatawan sa mahalagang katangian ng katuwiran ng Ama. Ang kanyang malambing na tinig at ang kanyang mga instrumento ng papuri ay umalingawngaw sa buong sansinukob bilang pagsamba sa kanyang Maylikha. Siya ay “lumakad nang paitaas at pababa sa gitna ng mga batong apoy”, ibig sabihin ay ganap na naaayon sa batas ng pag-ibig ng Diyos kung

saan kumikilos ang realidad ng buhay (Deuteronomio 33:2). Siya ay perpekto mula sa araw na siya ay nilikha “hanggang sa kasamaan” ay natagpuan sa kanya. Lumayo siya sa “mga batong apoy”, at mula sa pagbibigay ng papuri sa kanyang Maylalang. Ang lahat ng nakatakip na mamahaling bato ng isang tulad-Kristong katangian ay iniwan niya sa pintuan.

Sa kanyang bagong natagpuang kondisyon ay nawala ang lahat ng kaligayahan. Ang liwanag na sumilay sa kanyang paligid at ang kanyang mga karamay ay malungkot at nawawalan ng pag-asa. Ang kanyang makasariling pagsisikap na umangat sa Kataas-taasan ay bumagsak sa kanyang sariling ulo. Ang pagkakasala sa sarili at pagkondena ay nasa kanya na nagdulot sa kanya ng labis na kalungkutan.

Isaias 57:20-21 Nguni't ang masama ay parang maunos na dagat; sapagka't hindi maaring humusay, at ang kaniyang tubig ay umaalimbukay ng burak at dumi. **Walang kapayapaan, sabi ng aking Dios, sa mga masama.**

Ang kalungkutan at kawalan ng pag-asa ni Satanas ay minana nina Adan at Eva nang kumain sila ng prutas na ipinag-utos sa kanila na huwag kainin. Ang kadiliman at kawalang-halaga na ito ay nagmula mismo sa pagkawala ng pagkakakilanlan. Nawala ito dahil sa pagtalikod sa kaluguran ng Ama sa Kanyang Anak. Ito ay ang kalungkutan ng isang ulila sa sarili. Ang parehong pagkawala at kalungkutan ay umiiral ngayon:

1 Juan 2:23 Ang sinomang tumatanggi sa Anak, ay hindi sumasa kaniya ang Ama: ang nagpapahayag sa Anak ay sumasa kaniya naman ang Ama.

Hindi mahirap unawain na kapag ang isang tao ay nakadarama ng kaunti o walang halaga, ito ay makikita sa mapanirang sarili na kawalang-halaga. Ang kasalanan ay ang pagpapakita ng paniniwala na ang Nagbigay sa atin ng buhay ay hindi tayo pinahahalagahan. Isinulat ito ng ahas sa hardin.

Genesis 3:5 Sapagka't talastas ng Dios na sa araw na kayo'y kumain niyaon ay madidilat nga ang inyong mga mata, at kayo'y magiging parang Dios, na nakakakilala ng mabuti at masama.

Iminungkahi ni Satanas na may itinatago ang Diyos kina Adan at Eva na magpapatunay ng pagpapala sa kanila. Ang gayong paniniwala ay humantong sa pag-iisip na hindi sila tunay na mahal ng Diyos. Ang pag-iisip na hindi tayo

tunay na mahal ng Diyos ay humahantong sa kasalanan, "*at ang kasalanan, kapag ito ay natapos, ay nagdudulot ng kamatayan.*" (Santiago 1:15).

Ang lunas sa kasalanan kung gayon ay ang paghahayag ng pag-ibig ng Diyos para sa atin bilang ating nalulugod na Ama. Ang daku kung saan ang pag-ibig na ito ay ganap na nahayag ay sa kagalakan na ipinahayag ng Diyos para sa Kanyang Anak noong unang Sabbath sa Eden. Ang Sabbath kung gayon ang ahensya kung saan ibinabalik ng nakalulugod na Espiritu ng Ama sa ating isipan ang Kanyang tunay na mapagmahal na pangangalaga sa atin. Sa araw na ito tayo ay hiningahan sa pamamagitan ni Kristo at ang ating mga isipan ay pinabanal sa isang pang-unawa sa pag-ibig ng Ama.

Matatanggap lamang natin ang kumpletong pagpapala ng Ama sa pamamagitan ni Kristo. Dahil ang pagiging Panginoon ni Kristo ay matatagpuan sa Sabbath, kung gayon maaari lamang nating matanggap ang kumpletong pagpapala ng Ama sa pamamagitan ng Sabbath. Ito ang dahilan kung bakit ang Sabbath ang nagpapabanal na tanda o himala ng ating Diyos.

Ezekiel 20:12 Bukod dito'y ibinigay Ko rin naman sa kanila ang Aking *mga* Sabbath, upang maging tanda sa Akin at sa kanila, upang kanilang makilala na Ako ang Panginoon na nagpapaging banal sa kanila.

Ang isyu ng ating pagiging anak na lalaki at babae sa Diyos ang susi sa digmaan sa pagitan ni Kristo at ni Satanas. Inihayag ito ni Satanas nang sabihin niya kay Kristo:

Mateo 4:3 "...Kung ikaw ang Anak ng Dios, ay ipagutos mo na ang mga batong ito ay maging mga tinapay.

Tinanong ni Satanas si Kristo tungkol sa Kanyang pagiging Anak at kung paano ito tinukoy. Sinabi ng Ama kay Kristo 40 araw bago nito sa Ilog Jordan na Siya ay Kanyang Anak. Maniniwala ba si Kristo sa salita ng Ama o susubukan itong patunayan sa pamamagitan ng Kanyang kapangyarihan? Si Kristo ay nagpahinga sa salita ng Kanyang Ama at nagtiwala na ang Diyos ay tunay na Kanyang Ama sa pamamagitan ng pananampalataya (Mateo 4:4). Ang paghahangad na patunayan na Siya ay isang Anak ay nangangahulugan na hindi Niya ito tinanggap sa pamamagitan ng pananampalataya sa salita ng Diyos. Tingnan ang aklat na para sa *Mga Digmaan sa Pagkakakilanlan* para sa karagdagan sa paksang ito sa **fatheroflove.info**

Kung paanong tinanggap ng Anak ng Diyos ang selyo ng pagpapala ng Kanyang Ama sa unang Sabbath ng paglikha, gayundin tayo ay ganap na naibalik at natatakan sa ating pagiging anak sa Diyos sa pamamagitan ng Sabbath.

Walang Sabbath na Walang Sakripisyo

Hindi ba't isang simpleng bagay para kay Adan at sa kanyang mga anak ang pumunta sa Sabbath bawat lingo [week] upang tanggapin ang pagpapala ng Ama at simulan ang proseso ng pagpapanumbalik ng kasiyahan ng Ama sa Kanyang mga anak? Hindi ito posible, dahil nang si Satanas ay tumalikod mula sa kanyang pagiging anak sa Diyos, tinanggihan niya ang Espiritu ng pagiging anak na matatagpuan kay Kristo. Sa katunayan, gusto ni Satanas na patayin ang Anak ng Diyos mula pa sa simula:

Juan 8:44 Kayo'y sa inyong amang diablo, at ang mga nais ng inyong ama ang ibig ninyong gawin. Siya'y isang *mamamatay-tao buhat pa nang pasimula*, at hindi nananatili sa katotohanan, sapagka't walang katotohanan sa kaniya. Pagka nagsasalita siya ng kasinungalingan, ay nagsasalita siya ng sa ganang kaniya: sapagka't siya'y isang sinungaling, at ama nito.

Nang isinuko ni Adan ang kanyang sarili kay Satanas ay naabutan siya ng isang ulilang espiritu na napopoot kay Kristo at nais na kilalanin bilang isang kapantay sa halip na isang anak. Gaya ng sinabi ni Satanas sa simula:

Isaias 14:14 Ako'y sasampa sa itaas ng mga kaitaasan ng mga alapaap; ako'y magiging gaya ng Kataastaasan.

Imposibleng matanggap ang kaluguran ng Ama kung tatanggi tayong tanggapin na ang ating mga puso ay likas na nakikipagdigma sa Anak ng Diyos. Mahal tayo ng Diyos, ngunit hindi natin matanggap ang Kanyang pag-ibig maliban kung babalik tayo sa pagiging anak. Kaya't upang makapasok sa Sabbath na kapahingahan ay dapat nating kilalanin na likas na tinatanggihan natin ang Anak ng Diyos dahil sa ating ulila na pag-iisip. Bawat pagnanais na mauna, bawat pagsusumikap na patunayan ang sarili na mas mahusay kaysa sa iba, bawat pagsisikap na ipakita ang personal na kapangyarihan bilang dahilan kung bakit dapat tayong pahalagahan ay palaging umuusad sa pagtatangkang sirain ang Anak ng Diyos.

Jeremias 9:23-24 Ganito ang sabi ng Panginoon, Huwag magmapuri ang pantas sa kaniyang karunungan, o magmapuri man ang makapangyarihan sa kaniyang kapangyarihan, huwag magmapuri ang mayaman sa kaniyang kayamanan; Kundi *magmapuri sa ganito ang lumuluwalhati, na kaniyang nauunawa, at kaniyang nakikilala Ako*, na Ako ang Panginoon na nagsasagawa sa lupa ng kagandahang-loob, kahatulan at katuwiran; sapagka't sa mga bagay na ito ay nalulugod Ako, sabi ng Panginoon.

Ang pagmamapuri sa sarili nating karunungan, kapangyarihan, o kayamanan ay hindi pagmamapuri sa pagkakilala sa Ama. Ito ay hindi pagkilala na ang lahat ng bagay ay nagmula sa Kanya. Ang Anak ng Diyos ay palaging nasa isang lugar ng pagkilala na ang lahat ng mayroon Siya ay nagmula sa Kanyang Ama.

Juan 5:19 Sumagot nga si Jesus at sinabi sa kanila, Katotohanan, katotohanang sinasabi Ko sa inyo, Hindi makagagawa ang Anak ng anoman sa Kaniyang sarili kundi ang makita Niyang gawin ng Ama; sapagka't ang lahat ng mga bagay na Kaniyang ginagawa, ay ang mga ito rin naman ang ginagawa ng Anak sa gayon ding paraan.

Juan 3:34-35 Sapagka't ang sinugo ng Dios ay nagsasalita ng mga salita ng Dios: **sapagka't hindi Niya ibinibigay ang Espiritu sa pamamagitan ng sukat.** Sinisinta ng Ama ang Anak, at inilagay sa Kaniyang kamay ang lahat ng mga bagay.

Kaya't imposibleng matanggap ang kaluguran ng Ama sa atin kapag hindi tayo lumapit sa Kanya sa Espiritu ng Kanyang Anak. Ang tanging paraan para gawin ito ay kilalanin na likas na nakipagdigma tayo laban sa Anak ng Diyos, at naging ganoon ang ating mga ugali at pag-uugali na binigyan ng pagkakataon, papatayin natin ang Anak ng Diyos.

Ang paraan kung saan ginagawa natin ang pagkilalang ito ay ang aminin ang kamatayan ni Kristo para sa atin. Kapag tinanggap natin na Siya ay nasugatan ng ating mga pagsalansang, at Siya ay nabugbog ng ating mga kasamaan (Isaias 53:5), kung gayon ang pinto ay magbubukas sa santuwaryo ng ating Ama para matanggap natin ang Kanyang pagpapala. Ang bawat makasariling pagnanasa ay sumusugat at nagpapahirap sa Anak ng Diyos. Hindi natin basta-basta tinatanggap na nagdusa si Jesus para sa atin 2000 taon na ang nakalilipas, ngunit "ngayon kung maririnig ninyo ang Kanyang tinig, huwag patigas ang inyong mga puso." (Hebreo 4:7). *Ngayon* Siya ay nasugatan, ngayon Siya ay

nagdurusang sa ating pagkamakasarihan, ngayon Siya ay hinahamak at itinatagwil ng mga tao (Isaias 53:3). Kapag ang ating mga mata ay nabuksan sa katotohanang ito, kung gayon, at saka lamang tayo makakarating sa tunay na karanasan sa Sabbath.

Ang punto dito ay **imposibleng makapasok sa Sabbath na kapahingahan kapag hindi natin tinanggap ang sakripisyo ni Kristo para sa ating kaluluwa**. Ang Kanyang kamatayan ay nagpapakita sa atin ng ating kalikasan patungo sa Kanya at nagbibigay sa atin ng pagpili na magsisi rito. Walang sinuman ang maaaring magkaroon ng kapahingahan kay Kristo habang siya ay ipinako sa krus at inilalagay Siya sa hayagang kahihyan (Hebreo 6:6). Kaya't hindi tayo maaaring humarap sa Panginoon na walang laman (Exodo 23:15). Dapat tayong dumating na may sakripisyo. Ang ating sakripisyo ay hindi isang madugong hayop, ngunit isang nagsisising puso at isang bagbag na espiritu (Awit 51:16, 17) sa pagkilala sa ating likas na pagkamakasarihan at samakatuwid ay ang ating makasalanang pagkapoot kay Kristo. Ang Sakripisyo at Sabbath ay laging konektado. Ang isa ay nagbibigay ng pasukan sa isa. Ang mga katotohanang ito ay dapat na maunawaan para tayo ay manalo sa digmaan upang mabawi ang ating pagkakakilanlan bilang mga anak ng Diyos. Hangga't hindi natin tinatanggap na sa ating makasalanang kalagayan ay niyuyurakan natin ang Anak ng Diyos sa ilalim ng paa ay hindi tayo makapapasok sa tunay na pagiging anak ng Diyos. Hangga't hindi natin kilalanin ang mga pagdurusang ng Anak dahil sa atin, hindi tayo maaaring maging mga anak, bagkus tayo ay nananatiling ulila nang walang layunin na hindi huminto sa kasalanan, sapagkat ang kasalanan ay katibayan ng nawawalang pagiging anak na lalaki o babae; ito ay patunay na hindi tayo nakatagpo ng kapahingahan sa tunay na pag-ibig ng Ama.

Sa pag-iisip na ito, makikita natin na ang Sabbath ay nagiging tanglaw ng pag-asa bilang lunas sa kasalanan. Kapag nakita natin ang nasirang Tagapagligtas sa krus, makikita natin kung ano ang ginawa sa Kanya ng ating masasamang pagnanasa, at pagkatapos ay bumaling tayo sa Diyos sa pagsisisi at tinatanggap ang pagpapala ni Kristo at lasapin ang matamis na kaluguran na mayroon ang Diyos para sa Kanyang Anak. Tayo ay tinatanggap sa Minamahal, at lahat ng espirituwal na pagpapala na taglay ni Kristo ay magiging atin sa pamamagitan ng pananampalataya. Sa pagiging anak na ito sa Diyos ay huminto tayo sa pagkakasala dahil huminto tayo sa pagdududa sa Kanyang pag-ibig, at namamahinga tayo sa ganap na kagalakan sa pagkaalam na lagi tayong mamahalin at mamahalin ng Ama at gagawin lamang ang pinakamabuti para sa atin.

Napakahalagang pag-iisip! Anong kahanga-hangang kaaliwan ang mayroon tayo kay Kristo at sa Kanyang Sabbath! Kaya't nakikita natin, sa Sabbath, kung paano bumubuhos ang Espiritu ni Kristo mula sa trono ng Diyos na nagdadala ng kaluguran ng Ama at naghahanap ng pagpasok sa lahat ng pusong bukas upang kilalanin Siya. Yaong mga tumatanggap sa sakripisyo ni Kristo at pagkatapos ay tinatanggap ang Kanyang mga utos ay nag-uugnay sa kanilang sarili sa Sabbath at pagkatapos ay sa pamamagitan ng pananampalataya ay pumasok sa buong kaganapan ng pagiging anak na lalaki o anak na babae sa Diyos. Bawat araw ng Sabbath ay nag-uugnay sa atin sa kaluguran ng Ama sa Kanyang Anak. Ang bisig na nakapalibot sa Kanya ay minana natin. Ang kasiyahan at kagalakan ng Anak ay nararanasan natin tuwing Sabbath.

Nalaman natin na ang krus sa puso ng ebanghelyo, at ang Sabbath sa puso ng batas/kautosan, ay naghahalikan sa isa't isa at nagpapakawala sa atin ng kasiyahan ng Ama upang maibulalas natin:

1 Juan 3:1-2 Masdan ninyo kung gaanong pagibig ang ipinagkaloob sa atin ng Ama, upang tayo'y mangatawag na mga anak ng Dios; at tayo'y gayon nga. Dahil dito'y hindi tayo nakikilala ng sanglibutan, sapagka't Siya'y hindi nakilala nito. Mga minamahal, ngayon ay mga anak tayo ng Dios, at hindi pa nahahayag kung magiging ano tayo. Nalalaman natin, na kung Siya'y mahayag, tayo'y magiging katulad Niya: sapagka't Siya'y ating makikitang gaya ng Kaniyang sarili.

Roma 8:16 Ang Espiritu rin ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu, na tayo'y mga anak ng Dios:

Ang ebanghelyo ay isang paghahayag kung paano at kailan lumapit sa atin ang Ama at sinasabi sa atin kung gaano tayo kahalaga sa Kanya at kung gaano Niya tayo kamahal.

Ang Ebanghelyo sa Batas

Mula sa simula ay ipinahayag ng Panginoon sa mga patriyarka ang mga panahon ng pagpapaghawa mula sa Panginoon kung kailan ang kaluguran ng Ama ay mahahayag kay Kristo. Kapag ang mga patriyarka ay nag-aalay ng isang tupa sa pamamagitan ng pananampalataya sa takdang panahon, sila ay kumonekta sa Espiritu ni Kristo na nagtataglay ng kaluguran ng Ama at, sa pangunguna ng Espiritu, ay pagtitibayin sa kanilang pagiging anak sa Diyos.

Roma 8:14 Sapagka't ang lahat ng mga pinapatnubayan ng Espiritu ng Dios, ay sila ang mga anak ng Dios.

Juan 1:12 Datapuwa't ang lahat ng sa Kaniya'y nagsitanggap, ay pinagkalooban Niya sila ng karapatang maging mga anak ng Dios, sa makatuwid baga'y ang mga nagsisisampalataya sa Kaniyang pangalan:

Mabilis na kumilos si Satanas upang baluktutin ang mga panahon at mga sakripisyo na itinakda ng Diyos na dumating upang pagpalain ang Kanyang mga anak. Pagkalabas ng Israel sa Ehipto, ibinalik ni Kristo kay Moises ang kumpletong paliwanag ng ebanghelyo sa pamamagitan ng mga utos, batas at kahatulan ng Panginoon na nawala sa Ehipto. Sinasabi ng Kasulatan tungkol kay Abraham:

Genesis 26:5 Sapagka't sinunod ni Abraham ang Aking tinig, at ginanap ang Aking bilin, ang Aking mga utos, ang Aking mga palatuntunan at ang Aking mga kautusan.

Si Abraham ay lumakad nang naaayon sa “mga utos, mga batas, at mga ordenansa” ng Diyos dahil ipinangaral ng Diyos ang walang hanggang ebanghelyo ng katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya kay Abraham (Mga Taga-**Galacia 3:7-9**).

Matapos makita ang kautusan ng Diyos sa loob ng 40 araw at 40 gabi ay bumaba si Moises mula sa bundok na nagniningning ang mukha mula sa maluwalhating ebanghelyo sa Kautosan (Exodo 34:29-35). Ang liwanag na sumikat sa mukha ni Moises ay hindi isang simbolikong liwanag; tunay na liwanag ang naging dahilan upang hilingin ng mga anak ni Israel na takpan ni Moises ang kanyang mukha. Ang liwanag ay nagmula sa kanyang pagmamasid sa Kalbaryo sa pamamagitan ng pananampalataya at sa pagkakita kung paano iniuugnay ng

Ama ang Kanyang mga anak sa Kanyang sarili sa pamamagitan ng Sabbath at ng Krus.

Bago sinira ni Moises ang unang hanay ng mga utos, ikinonekta ng Diyos ang Sabbath sa sangnilikha:

Exodo 20:11 Sapagka't sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at lupa, ang dagat, at lahat ng nangaroon, at nagpahinga sa ikapitong araw; na ano pa't pinagpala ng Panginoon ang araw ng Sabbath, at pinakabanal.

Nang maglaon, pagkatapos na maisagawa ang isang bagong hanay ng mga utos, iniugnay din ng Diyos ang Sabbath sa pagpapalaya mula sa pagkaalipin:

Deuteronomio 5:15 At iyong aalalahanin na ikaw ay naging alipin sa lupain ng Egipto, at ikaw ay inilabas ng Panginoon mong Dios doon sa pamamagitan ng isang makapangyarihang kamay at unat na bisig: kaya't iniutos sa iyo ng Panginoon mong Dios, na ipangilin mo ang Araw ng Sabbath.

Sa dalawang talatang ito makikita natin na ang Sabbath ay isang daluyan na humahantong sa atin sa Pinagmumulan ng ating pag-iral at ang Pinagmumulan ng ating pagtubos. Ang Sabbath ay isang bahagi ng ebanghelyo ngayon gaya noong simula.

Hebreo 4:10-11 Sapagka't ang pumasok sa Kaniyang [sa Diyos] kapahingahan ay nagpahinga naman sa Kaniyang mga gawa, gaya ng Dios sa Kaniyang mga gawa. Magsipagsikap nga tayo ng pagpasok sa kapahingahang yaon, upang huwag marapa ang sinoman ayon sa gayong halimbawa ng pagsuway.

Ibinigay kay Moises ang mga tiyak na panahon kung kailan ang isang hain ay ihahandog para sa bansa. Ang mga sakripisyo at ang kanilang tiyempo ay makabuluhan. Ang oras kung saan ang sakripisyo ay naglaan ng daan para sa pagpapala ng Ama na ibuhos habang Kanyang ibinuhos ang Kanyang pagpapala sa Kanyang Anak sa unang Sabbath.

Suriin natin kung kailan ihahandog ang mga hain ayon sa batas.

1 Cronicas 23:30-31 At upang tumayo tuwing **umaga** na pasalamat at pumuri sa Panginoon, at gayon din naman sa **hapon**; At upang maghandog ng lahat na handog sa Panginoon na susunugin sa **mga Sabbath**, sa **mga bagong buwan**,

at sa **mga takdang kapistahan**, sa bilang alinsunod sa utos tungkol sa kanila, na palagi sa harap ng Panginoon:

2 Cronicas 8:12-13 Nang magkagayo'y naghandog si Salomon sa Panginoon ng mga handog na susunugin, sa dambana ng Panginoon, na kaniyang itinayo sa harap ng portiko, Sa makatuwid baga'y ayon sa **kailangan sa bawa't araw**, na naghahandog ayon sa utos ni Moises, sa **mga Sabbath**, at sa **mga bagong buwan**, at sa **mga takdang kapistahan**, na makaitlo sa isang taon, sa **kapistahan ng tinapay na walang lebadura**, at sa **kapistahan ng mga sanglinggo**, at sa **kapistahan ng mga balag**.

Ang batas ay naghahayag na ang mga hain ay inialay:

1. Umaga
2. Gabi
3. Sabbath
4. Bagong Buwan
5. Pista ng Paskuwa/Tinapay na Walang Lebadura
6. Pista ng mga Linggo
7. Pista ng mga Tabernakulo

Nakakita natin ang magandang koneksyon sa pagitan ng mga sakripisyo at ng Sabbath sa paggamit ng numerong pito. Sa talahanayan sa ibaba ay magdaragdag natin sa pagtatapos ng taunang ikot ng ilang karagdagang pitong binanggit sa batas.

Ang mga oras para sa mga sakripisyong ito ay hindi basta-basta na mga pangyayari ngunit maingat na konektado sa numerong pito upang maihayag ang Sabbath-Pito-Prinsipyo na konektado sa lahat ng pangunahing dibisyon ng panahon. Ito ay matatagpuan sa bawat araw, linggo, buwan at taon. Ang ikapitong araw ay ang araw kung saan pinagpala ng Ama ang Kanyang Anak nang matapos ang anim na araw ng trabaho. Kapag natapos na ang gawain sa loob ng anim na yunit, ang ikapitong yunit ay nagbibigay ng panahon para sa paghinilay-nilay at upang matikman ang kaluguran ng Ama at upang mabago ang ating pagkakakilanlan bilang mga anak ng Diyos.

Dahil ang Sabbath ay tanda ng Diyos sa ating paglikha at pagtubos, hinihiling ng Diyos sa Kanyang mga tao na magbilang ng pito para hindi natin makalimutan ang ating Lumikha at Manunubos na lumikha ng mundo sa loob ng anim na araw at nagpahinga noong ikapito.

Takdang Panahon	Kaganapan	Tag-anim, tagpito at Pahinga	Reperensya
Ika-7 Oras	Araw-araw na Sakripisyo	6 na oras sa pagitan ng pagsasakripisyo sa umaga at gabi. 6 na oras na nagpakahirap si Kristo sa krus pagkatapos ay nagpahinga.	Marcos 15:25; 15:34; Gawa 3:1; Awit 141:2; Bilang 28:8
Ika-7 Araw	Sabbath	6 na araw ng trabaho pagkatapos ay magpahinga	Exodo 20:8-10
7 Araw	Tinapay na walang lebadura	7 araw ng Walang Lebadura	Levitico 23:6
7 Linggo + 1 araw	Pentecostes	Bilangin ang 7 linggo hanggang Pentecostes pagkatapos ay magpahinga	Levitico 23:15
Ika-7 Buwan Bilangin ang 7 Buwan	Trumpeta, Pagbabayad-sala, Mga Tabernakulo (7+1 araw)	Bilangin ang 6 na buwan pagkatapos ay 3 kapistahan sa ika-7 buwan	Lev 23:24-39; Isa 66:23, 2 Hari 4:23; Eze 46:1
Ika-7 Taon	Lupang Sabbath	Bilangin ang 6 na taon pagkatapos ay ika-7 taon ng pahinga	Lev 25:3
7x7 Taon + 1	Jubileo	Bilangin ang 7x7 taon hanggang Jubileo	Lev 25:8-10

		pagkatapos ay magpahinga	
Ika-7 x1000 na Taon	Milenyo	Magbilang ng 6 beses 1000 taon pagkatapos ay magpahinga	Apocalypsis 20:6

Posible bang isulat ng ating Ama sa bawat bahagi ng panahon ang Kanyang dakilang pagmamahal sa Kanyang Anak at sa atin sa pamamagitan Niya? Ang katawan ng tao ay may 30 trilyong selula na gumaganap ng humigit-kumulang 10,000 mga kemikal na function. Ang bawat cell ay may isang trilyong bits ng data (katumbas ng bawat titik sa sampung milyong aklat). Pinapalitan din ng bawat isa ang sarili tuwing **PITONG TAON**.

“Ang mga itlog ng ibon LAHAT ay pumipisa sa isang perpektong multiple ng pitong araw na yugto mula sa pagtula. Ang mga manok ay pumipisa sa loob ng **21** araw, karaniwang mga pato **28** araw, Muscovy duck **35** araw, Emperor Penguins **49** araw, Emu **56** araw, Golden at Imperial eagles **35** araw, malalaking kuwago **28** araw, Cassowary **42** araw, **LAHAT NG MULTIPLES NG PITO**. Sa mga tao ang mga siklo ng regla ay eksaktong **28** araw (tulad ng siklo ng buwan). Ang bawat yugto ng pag-unlad ng embryo ay nasa mga yugto ng **28** araw. Mayroong 10 yugto ng **28** araw na siklo na ginagawa ang normal na pagbubuntis ng tao na **280** araw (tandaan na ito ay katumbas ng **40** linggo, ang bilang na **40** ay ang **BILANG NG LINGGO PARA SA PAGBUBUNTIS NG TAO**, at ginagamit nang paulit-ulit sa Bibliya. Pagbubuntis para sa mga mammal ay ang mga sumusunod: Mouse **21** araw, Pusa **56** araw, Hare **28** araw, Aso **63** araw, Leon **98** araw, Tupa **147** araw. **LAHAT NG MULTIPLES NG PITO**. Ang unang selula ng utak ng buto ay lumilitaw sa mga araw na **49**. Ang araw na ito ay naging binigyan ng espesyal na kahalagahan. Ang ika-**49** na araw ay nahalal na ang huling araw ng talaarawan ng pag-unlad na naitalang siyentipiko sa araw-araw. Sa araw na ito ang embryo ay **PITONG** linggo na ang edad at itinuturing na mahalagang **KUMPLETO**. Mga lagnat at paulit-ulit na pag-atake ng gout, ague, at ang mga katulad na reklamo ay may panahon ng operasyon na **7, 14 o 21** na araw na kilala bilang mga kritikal na araw. Sinasabi sa amin na ang pulso ay tumitibok ng mas mabagal tuwing **PITONG** araw na para bang ito ay naaayon sa ikapitong araw ng pahinga na ipinahayag sa linggo ng paglikha ng Genesis. Ang karaniwan na tibok ng pulso ay **70** tibok bawat minuto. 'A at nilalang ng Diyos ang tao mula sa alabok ng lupa' (Gen. 2:7); kinumpirma ng agham na ang katawan ng tao ay gawa sa parehong **14** na

elemento (2 x 7) na matatagpuan sa iyong karaniwang dakot ng alikabok. Kung dumaan ka sa sikat ng araw sa isang prisma, ito ay gumagawa ng PITONG kulay; ang tatlong pangunahing kulay at apat na pangalawang kulay. Ang Panapanahon Talaan ng mga kilalang Elemento ay may PITONG antas ng periodicidad. Kaya mula sa mga halimbawa lamang na ito ay makikita natin na ang Diyos ay nag-orden ng isang tularan ng PITO sa kalikasan. Ang lahat ng bagay sa kalikasan, maging ito ay mahalaga, enerhiya, oras o espasyo ay DISENYO at inorden ng Panginoong Diyos. Samakatuwid, makatitiyak na ang ating Banal na Bibliya ay ang hindi nagkakamali na Master na Aklat-aralin ng tunay na siyensiya.”

(TheHiddenLighthouse.blogspot.com)

Nakikita natin na ang bilang na pito ay malapit na isinama sa pagbuo ng buhay, ang pagharap sa sakit sa ilang mga kaso at marami pang ibang bagay sa kalikasan. Makatuwiran kung gayon na ang bilang na pito ay malapit na konektado sa oras ng Diyos para sa pagsamba.

Parang Bukal na Umaagos

Mayroong magandang paglalarawan sa aklat ng Exodo na nagbibigay sa atin ng mas malalim na pagpapahalaga sa kung ano ang nangyayari sa panahon ng sakripisyo.

Exodo 17:3-6 At ang bayan ay nauhaw at inupasala ng bayan si Moises, at sinabi, Bakit mo kami isinampa rito mula sa Egipto, upang patayin mo kami sa uhaw, at ang aming mga anak, at ang aming kawan? At si Moises ay dumaging sa Panginoon, na nagsasabi, Anong aking gagawin sa bayang ito? kulang na lamang batuhin nila ako. At sinabi ng Panginoon kay Moises, Dumaan ka sa harap ng bayan, at ipagsama mo ang mga matanda sa Israel; at ang iyong tungkod na iyong ipinalo sa ilog, ay tangnan mo sa iyong kamay, at yumaon ka. Narito, Ako'y tatayo sa harap mo roon sa ibabaw ng bato sa Horeb; at **iyong papaluin ang bato, at lalabasan ng tubig, upang ang bayan ay makainom.** At gayon ginawa ni Moises sa paningin ng mga matanda sa Israel.

Ang batong hinampas ni Moises ay simbolo ng pinatay ni Kristo para sa atin.

1 Corinto 10:4 At lahat ay nagsiinom ng isang inumin ding ayon sa espiritu; sapagka't nagsiinom sa batong ayon sa espiritu na sumunod sa kanila: at **ang batong yaon ay si Cristo.**

Mateo 26:31 Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Jesus, Kayong lahat ay mangagdaramdam sa akin sa gabing ito: sapagka't nasusulat, **Sasaktan Ko ang pastor**, at mangangalat ang mga tupa ng kawan.

Sa pamamagitan ng simbolismo ng hinampas na bato ay nakikita natin ang nagbibigay-buhay na batis na umaagos sa sandaling ito ay hinampas. Mayroon din tayong isa pang simbolo nito sa mismong kamatayan ni Kristo sa krus.

Juan 19:34 Gayon ma'y pinalagpasan ang Kaniyang tagiliran ng isang sibat ng isa sa mga kawal, at pagdaka'y lumabas ang dugo at tubig.

Ang simbolismo ng pinatay na tupa na sinamahan ng hinampas na bato ay nagbibigay-daan para sa nagbibigay-buhay na mga sapa ng pagtubos na dumaloy sa lahat ng pitong ito. Kung kinikilala natin ang sakripisyo ni Kristo sa umaga kapag tayo ay bumangon, ang buhay na batis ay nagbubukas para sa atin, at tayo ay hinihinga ng kaluguran ng Ama sa pamamagitan ni Kristo. Si Jesus ay ipinako sa krus sa “ikatlong oras” (Marcos 15:25). Pagkatapos ng isang yugto ng anim na oras (ang ikasiyam na oras) ang paghahandog sa gabi ay naaalala. Ito ang eksaktong oras na si Jesus ay “sumigaw ng malakas na tinig” at namatay (Marcos 15:33-37). Minarkahan ng mga apostol ang ikasiyam na oras bilang oras ng panalangin.

Gawa 3:1 Si Pedro at si Juan nga ay nagsisipanahik sa templo nang oras ng pananalangin, na **ikasiyam**.

Para sa mga kumikilala sa sakripisyo ni Kristo at huminto sa pag-alala, para sa atin ang bukal ay nagbubukas at maaari tayong lumangoy sa agos ng pag-ibig ng Ama sa atin.

Ito ay nagpapatuloy sa bawat Sabbath, bawat bagong buwan, at pagkatapos ay sa bawat itinalagang kapistahan kung kailan papatayin ang tupa. Sa bawat at bawat isa sa mga paghirang na ito ay ipinapadala ng Ama sa atin ang Kanyang kaluguran sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Kapag kinikilala natin ang Anak, ang mga batis ay pumapasok sa ating mga puso, at tayo ay pinabanal sa proseso; sa ating mapayapang pagiging anak ay huminto tayo sa pagkakasala at hindi na nagpapahayag ng ating dating naulila sa sarili na walang halaga.

Kung ang sistema ng paghahain ay idinisenyo upang ituro ang isang kaganapan sa anim na libong taon, hindi ba ito ay mas maipapakita sa paghahain ng isang

kordero sa isang taon o isang kordero sa loob ng pitong taon? Hindi ba't ang paghahain araw-araw, linggo, buwan at taon ay nagmumungkahi ng pag-agos ng mga agos ng pag-ibig sa mga oras na ang mga sakripisyong ito ay iniaalay? Kung walang nagbibigay-buhay na mga batis na dumarating sa mga panahong ito, kung gayon ang pagpatay sa libu-libong hayop ay walang makabuluhang pakinabang sa mga nag-aalay ng mga hain. Nagsilbi lamang sila upang panatilihin buhay ang turo ng darating na Mesiyas. Imposible para kay Moises na magkaroon ng liwanag na dumadaloy mula sa Kalbaryo sa kanyang mukha kung hindi siya nabubuhay sa mahalagang agos ng kaluguran ng Ama sa pamamagitan ng sakripisyo ng Anak ng Diyos na “isang Kordero na pinatay mula sa pagkakatag ng mundo.” (Apocalipsis 13:8).

Kapag nakita natin ang Sabbath bilang ang panahon kung kailan ipinapahayag ng Ama ang Kanyang kaluguran sa Kanyang Anak sa kumpletong paraan, kung gayon napakahirap bang makita ang Ama na nagnanais na ipadala ang mensaheng ito sa bawat aspeto ng panahon? Bawat araw, bawat linggo, bawat buwan, bawat taon, bawat pitong taon, at bawat pitong beses pitong taon at isa pang tinatawag ng Ama ang Kanyang mga anak. Ang buhay na agos ng pag-ibig ng Ama ay bumubuhos sa atin nang higit sa mga takdang panahon. Napakahalagang pag-iisip. Ginagawa nitong matamis ang Sabbath at lumilikha ng pakiramdam ng pag-asa. Isipin mo na lang. Kapag nagising ka sa umaga at dumating sa pagsamba sa umaga, maaari mo na bang buksan ang iyong puso sa iyong Ama sa higit na pagkaunawa sa katotohanan na sa oras na iyon ang Kanyang Espiritu ay tunay na ibinubuhos sa iyo at sinasabi sa iyo, “Ikaw ang aking minamahal. anak na aking kinalulugdan”? Ganoon din ang nangyayari tuwing gabi at pagkatapos ay tuwing Sabbath, at patuloy pa rin ito. Ito ba ay isang bagay na gusto mo? Buhatin ang iyong higaan at lumakad sa mga batas na ito ng pag-ibig!

Mga Panahon ng Nakapagpapalakas

Marami ang magsasabi, “Hindi ko na kailangang maghintay ng anumang espesyal na panahon para malaman na ako ay anak ng Diyos sa pamamagitan ni Kristo Jesus. Alam ko ito bawat segundo ng bawat araw.” May sasabihin ka ba na katulad ng iyong asawa o mga anak? “Hindi namin kailangan ng anumang espesyal na oras para maalala ang pagiging espesyal ng aming pamilya, alam

namin na mahal namin ang isa't isa at maaari naming sabihin sa isa't isa anumang oras. Hindi na kailangan ng mga anibersaryo o anumang espesyal na kaganapan sa ating buhay." Sinasabi ba ng asawang babae sa kanyang asawa, "Alam mo na mahal kita, at samakatuwid hindi natin kailangan ng anumang espesyal na oras ng matalik na pagkakaibigan upang ipagdiwang ang ating relasyon." Ito ay isang maliwanag na katotohanan na mayroon tayong mga panahon para sa lahat ng bagay sa buhay. Kumakain kami sa mga takdang oras kaysa kumain sa buong araw. Nagtakda kami ng mga oras para sa trabaho, paglalaro at pagtulog. Mayroon din kaming nakatalagang mga oras para sa pagsamba kung saan itinitigil namin ang iba pang aktibidad upang tumuon sa aming ginagawa. Ito ay isang prinsipyo sa Bibliya na malinaw na inihayag.

Ecclesiastes 3:1 “Sa bawa't bagay ay may kapanahunan, at panahon sa bawa't panukala sa silong ng langit:”

Sinasabi sa atin ng Bibliya na kapag nakikinig tayo sa mga utos ng Diyos kung gayon ang ating katuwiran mula sa Kanya ay parang mga alon sa dagat.

Isaias 48:18 Oh kung dininig mo ang Aking mga utos! ang iyo ngang kapayapaan ay naging parang ilog, at ang iyong katuwiran ay parang mga alon sa dagat:

Ang mga alon ay dumarating sa mga hanay na unti-unting umaagos. Ito ay kung paano ang mga paghirang ng ating Ama ay dumarating sa atin sa pamamagitan ng mga batas. Ang bawat alon ay umaakyat sa dalampasigan at pagkatapos ay umuurog sa karagatan. Sa isang mas malawak na antas, ang tubig ay umaakyat sa dalampasigan at pagkatapos ay bumababa sa dalampasigan. Pagkatapos sa bagong buwan at kabilugan ng buwan ay gumagalaw sila nang napakataas sa dalampasigan. Ang lahat ng mga likas na kababalaghang ito ay nagtuturo sa atin kung paano dumarating sa atin ang katuwiran ng ating Diyos.

Pansinin kung ano ang sinasabi sa atin ng Kasulatan tungkol sa kung kailan naganap ang kaginhawahan:

Gawa 3:19 Kaya nga mangagsisi kayo, at mangagbalik-loob, upang mangapawi ang inyong mga kasalanan, upang kung magkagayon ay magsidating ang **MGA PANAHO** NG KAGINHAWAHAN mula sa harapan ng Panginoon;

Ang talatang ito ay nagpapakita sa atin na may mga panahon ng **KAGINHAWAHAN**. Ang salita sa Griyego ay maramihan at nagsasabi sa atin na

mayroong higit sa isang oras ng **KAGINHAWAHAN**. Ang pagbura ng kasalanan ay nagsasalita tungkol sa pagbubuklod, at ang pagbubuklod ay konektado sa Sabbath.

Apocalipsis 7:2-3 At nakita ko ang ibang anghel na umaakyat mula sa sikatan ng araw, na **taglay ang tatak ng Dios na buhay**: at siya'y sumigaw ng tinig na malakas sa apat na anghel na pinagkaloobang maipahamak ang lupa at ang dagat, Na nagsasabi, Huwag ninyong ipahamak ang lupa, kahit ang dagat, kahit ang mga punong kahoy, **hanggang sa aming matatakan sa kanilang mga noo ang mga alipin ng ating Dios**.

Isaias 8:16 Talian mo ang patotoo, **tatakan mo ang kautusan** sa gitna ng Aking mga alagad.

Ang mga salitang "sign" at "seal" ay maaaring palitan ng gamit:

Roma 4:11 At tinanggap niya **ang tanda** ng pagtutuli, na **isang tatak** ng katuwiran ng pananampalataya na nasa kaniya samantalang siya'y nasa di-pagtutuli: upang siya'y maging ama ng lahat ng mga nagsisisampalataya, bagaman sila'y nasa di-pagtutuli, upang ang katuwiran ay maibilang sa kanila;

Deuteronomio 6:6-8 At ang mga salitang ito, na Aking iniutos sa iyo sa araw na ito, ay sasa iyong puso; At iyong ituturo ng buong sikap sa iyong mga anak, at iyong sasalitain tungkol sa kanila pagka ikaw ay nakaupo sa iyong bahay, at pagka ikaw ay lumakad sa daan, at pagka ikaw ay nahihiga at pagka ikaw ay bumabangon. At iyong itatali na **pinakatanda** sa iyong kamay at mga magiging **pinakatali** sa iyong noo.

Ezekiel 20:12, 20 Bukod dito'y ibinigay Ko rin naman sa kanila ang Aking **mga Sabbath**, upang maging **tanda** sa Akin at sa kanila, upang kanilang makilala na Ako ang Panginoon na nagpapaging banal sa kanila. At inyong ipangilin ang Aking **mga Sabbath**; at mga magiging **tanda** sa Akin at sa inyo, upang inyong maalaman na Ako ang Panginoon ninyong Dios.

Paano posible na ang Sabbath ay maging tatak ng Diyos maliban kung naniniwala tayo na ito ay isang himala ng Diyos sa pagitan natin at Niya? Ano ang himalang iyon? Ito ang natunaw na puso ng anak ng Diyos kapag tinanggap niya ang mga salita ng Ama, "Ikaw ang minamahal Kong anak na kinalulugdan Ko." Tinanggap niya ang katotohanang ito sa harap ng lahat ng kasamaan niya

laban sa Diyos. Naniniwala siya na siya ay pinatawad at nananatili sa mga bisig ng Ama kay Kristo.

Pagpapalaki ng Pagpapala

Ang mga bagay ng kalikasan ay nagsasalita sa atin ng pag-ibig ng Diyos sa maraming paraan. Ang pagtaas ng tubig sa karagatan ay apektado ng araw at buwan. Sa panahon ng bagong buwan at kabilugan ng buwan, ang pagtaas ng tubig sa mundo ay mas mataas. Sinasabi sa atin ng Kasulatan na ang araw at buwan ay nilikha din para sa mga panahon:

Genesis 1:14 At sinabi ng Dios, Magkaroon ng mga tanglaw sa kalawakan ng langit upang maghiwalay ng araw sa gabi; at maging pinakatanda, at pinakabahagi ng *panahon* [H4150], ng mga araw at ng mga taon:

Ang salitang seasons sa Hebrew ay *moéd*.

Strong's Concordance H4150 Mula sa H3259; wastong isang appointment, iyon ay, isang nakapirming oras o panahon; **partikular na isang pagdiriwang**.

Sa *Holman Christian Standard Bible* ito ay isinalin ng ganito: "Sila ay magsisilbing mga tanda para sa mga kapistahan at para sa mga araw at taon." Sa talababa ay sinasabi nito, "O para sa mga takdang panahon."

Ang Paglalahad ni John Gill sa Buong Bibliya: "Ang Targum ni Jonathan [salin sa Aramaic] ay, 'at maging **mga tanda at mga panahon ng mga kapistahan**, at upang ibilang sa kanila ang bilang ng mga araw, at, pakabanalin ang mga pasimula ng mga buwan, at ang mga simula ng mga taon, at ang mga interkalasyon ng mga buwan at taon, ang mga pag-ikot ng araw, at ang mga bagong buwan, at mga pag-ikot.' At kaya't binibigyang-kahulugan ni Jarchi [medieval French Rabbi, a.k.a. Rashi] nagpapakahulugan ang 'mga panahon' **ng solemne mga kapistahan**, na pagkatapos nito ay iuutos sa mga anak ni Israel; ngunit ang mga gamit na iyon ay hindi para sa isang tiyak na tao, at para sa isang tiyak na panahon, ngunit para sa buong sangkatauhan, hangga't ang mundo ay nakatayo."

Adam Clarke's Commentary on the Bible: “[Seasons, Moédim] - Para sa pagpapasiya ng mga panahon kung saan dapat idaos ang **mga sagradong kapistahan**. Sa ganitong kahulugan ang salita ay madalas na nangyayari; at tama na sa mismong pagbubukas ng kanyang paghahayag ay dapat **ipaalam ng Diyos sa tao na may ilang mga kapistahan na taun-taon ay dapat ipagdiwang sa kanyang kaluwalhatian**. Iniisip ng ilan na dapat nating maunawaan ang orihinal na salita bilang nagpapahiwatig ng mga buwan, kung saan alam nating nagsisilbi ang buwan sa lahat ng mga pagbabago ng panahon.

Kaya't ang araw at ang buwan ay gagamitin upang matukoy ang mga titipan at lalo na ang mga pagdiriwang o mga kapistahan. Ang mga pagdiriwang na ito ay bahagi ng disenyo ng Diyos bago pa man magkaroon ng pangit na ulo ang kasalanan sa mundong ito. Ang pinakakawili-wili ay ang paglalarawan ng babae sa Apocalipsis 12.

Apocalipsis 12:1 At ang isang dakilang tanda ay nakita sa langit: isang babae na nararamtan ng **araw**, at ang **buwan** ay nasa ilalim ng kaniyang mga paa, at sa kaniyang ulo ay may isang putong na labingdalawang bituin;

Ang "babae" na ito ay propetikong kumakatawan sa iglesia ng Diyos - ang Kanyang tapat na mga tao. Sinabi ng Diyos, “Inihalintulad Ko ang anak na babae ng Sion sa isang magandang babae at maselang babae” (Jeremias 6:2), at pagkatapos ay sinabi, “... Sion, ikaw ay Aking bayan.” (Isaias 51:16). Sumulat si Pablo: “Ipinagkasal ko kayo [ang iglesia] sa isang asawa, upang maiharap ko kayo bilang isang malinis na birhen kay Kristo.” (2 Corinto 11:2).

Sa aklat ng **Apocalipsis** ang iglesia ng Diyos ay nakadamit sa panahon ng kanyang Diyos. Ang araw, buwan, at mga bituin ay inilaan para sa pagtukoy ng mga panahon ng kaginhawaan mula sa presensya ng Panginoon. Bahagyang binanggit ito ni Pablo nang sabihin niya sa mga taga-Tesalonica

1 Tesalonica 5:1 Datapuwa't tungkol sa **mga kapanahunan** at **mga bahagi ng panahon**, mga kapatid, hindi ninyo kailangan na isulat ko pa sa inyo ang anoman.

Ang salitang Griyego para sa *mga panahon* na ginamit dito ay eksaktong kapareho ng ginamit sa Griyegong Lumang Tipan para sa mga panahon sa Genesis 1:14. Ang salitang ito ay moéd sa Hebrew.

Kaya't ang Iglesia ng Diyos na ipinahayag sa Pahayag 12 ay nararamtan ng liwanag ng pag-ibig ng Diyos. Ang pag-ibig na ito ay ipinahayag sa mga panahon ng pagre-refresh na konektado sa pagbibilang ng pito alinsunod sa **Sabbath-Pito-Prinsipyo**. Ang Sabbath ay ang panahon kung saan ipinakita ng Ama ang Kanyang pinakamataas na kaluguran sa Kanyang Anak. Nakita natin ang pagsusuot ni apostol Juan ng kasuotang ito nang sabihin niya:

1 Juan 3:1 Masdan ninyo kung gaanong pagibig ang ipinagkaloob sa atin ng Ama, upang tayo'y mangatawag na mga anak ng Dios;

Ito ang damit na isinuot ni Kristo nang harapin si Satanas sa ilang. Kumapit Siya sa katiyakang ito sa Kanyang binyag.

Mateo 3:17 At narito, ang isang tinig na mula sa mga langit, na nagsasabi, Ito ang sinisinta Kong Anak, na Siya Kong lubos na kinalulugdan.

Ang Iglesia ng Diyos ay nagtagumpay sa pamamagitan ng dugo ng kordero (hain) at ang salita ng kanilang patotoo, at ang kanilang patotoo ay tunay na sila ay mga anak ng Diyos, minamahal ng Ama. Ang patotoong ito ay dumarating sa kanila lalo na sa **Sabbath-Pito-Prinsipyo**.

Kaya kung babalik tayo sa araw at buwan kaugnay ng pagtaas ng tubig, mapapansin natin na **ang lingguhang Sabbath ay sinusunod sa pamamagitan ng pagbibilang ng ikapitong paggalaw ng araw kaugnay ng lupa**. Ang taunang mga kapistahan ay nangyayari lahat sa unang pitong buwan ng taon ng Hebreo at nangangailangan ng pagbilang ng pitong siklo ng buwan kaugnay ng lupa. Kung ang araw at buwan ay may epekto sa pag-agos ng karagatan, maaari rin bang kapag ang Sabbath ng linggo ay napupunta sa loob ng taunang Sabbath (tulad ng Paskuwa at Tabernakulo) maaaring magkaroon ng mataas na tubig ng espirituwal na pagpapala?

Juan 19:31 Ang mga Judio nga, sapagka't noo'y Paghahanda, upang ang mga katawan ay huwag mangatira sa krus sa Sabbath (**sapagka't dakila ang araw ng Sabbath na yaon**), ay hiniling nila kay Pilato na mangaumog ang kanilang mga hita, at upang sila'y mangaalis doon.

Si Kristo ay ipinako sa krus noong Biyernes, sa panahon ng Paskuwa. Kung paanong natapos Niya ang Kanyang gawain sa paglikha sa ikaanim na araw ng linggo at nagpahinga sa ikapito (Genesis 2:1-3), si Kristo ay sumigaw ng “Natapos na” sa ikaanim na araw ng linggo at nagpahinga sa ikapito (Juan

19:30; Lucas 23:54-56). Ang araw pagkatapos ng kamatayan ni Kristo ay ang ikapitong araw na Sabbath at dahil ang Sabbath na ito ay panahon ng kapistahan ng tinapay na walang lebadura, **tinawag ito ni Juan na isang mataas na Sabbath**. Ito ay isang lingguhang Sabbath na sinamahan ng isang taunang kapistahan. Ang salita sa Griyego ay maaari ding isalin na **dakila, malaki o malakas**. Posible ba na kapag ang Sabbath at ang kapistahan ay magkatugma, ang tinig ng ating Ama sa Kanyang mga anak ay mas nangungusap sa atin at mas malalim na umabot sa ating mga puso kapag tayo ay tumugon sa Kanyang tawag? Tulad ng mas mataas na tubig ng karagatan, posible bang mayroong mas mataas na tubig ng Espiritu na nagsasalita sa ating mga kaluluwa sa mga oras na ito?

Sa pagbabasa ng Mga Bilang kabanata 28 at 29 makikita mo na sa lingguhang Sabbath ang dami ng mga handog, harina, at langis ay nadodoble mula sa araw-araw na mga handog. Pagkatapos mula roon ay patuloy silang nadodoble sa bawat Bagong Buwan at taunang mga Sabbath. Ang harina at langis ang bumubuo sa tinapay na kumakatawan sa ating Mesiyas (Juan 6:48-51). Ang kahulugan ay malinaw -- sa bawat Sabbath (gayundin sa lahat ng Kanyang Itinalagang Panahon) ay tumatanggap tayo ng dobleng bahagi ng pagpapala ng Kanyang Banal na Espiritu - ang mismong Presensya ni Jesus Mismo (Galacia 4:6-7).

Ang babae ay nakatayo sa buwan sa Apocalipsis 12. At ang aklat ng Mga Awit ay nagsasabi:

Awit 104:19 **Kaniyang itinakda ang buwan sa mga panahon [moédim]:**
Nalalaman ng araw ang kaniyang paglubog.

Itinalaga ng Panginoon ang buwan para sa mga panahon o moédim. Kapag pinakinggan natin ang tinig ng ating Ama ayon sa Kanyang mga itinalaga, kung gayon ang Kanyang tinig ay mas maririnig sa atin at sinasabing, “Ikaw ang aking minamahal na anak na kinalulugdan Ko.”

Ito ay ganap na naaayon sa relasyon ng Ama at Anak. Kung paanong ang Anak ng Diyos ang ningning ng kaluwalhatian ng Ama, gayundin ang taunang pagtatalaga ay nagpapatingkad sa pagmamahal ng Ama sa atin sa pamamagitan ni Kristo na Kanyang Anak sa lingguhang paghirang. Para sa higit pa sa prinsipyong ito tingnan ang aklat na “**Banal na Huwaran ng Buhay**” na makukuha sa *fatheroflove.info*.

Kung tinawag ni apostol Juan ang kumbinasyon ng unang araw ng tinapay na walang lebadura at ang lingguhang Sabbath na isang mataas na araw, kung gayon ano ang maaaring maging mataas tungkol dito maliban sa kung saan ang Sabbath ay orihinal na nilayon - isang pagpapala mula sa ating Ama sa mas malaking sukat. Tikman para sa iyong sarili at tingnan.

Apocalipsis 14:1 “At tumingin ako, at narito, ang Cordero ay nakatayo sa **bundok ng Sion**, at ang kasama niya'y isang daan at apat na pu't apat na libong may **PANGALAN NIYA**, at **PANGALAN NG KANIYANG AMA**, *na nasusulat sa kanikaniyang noo*.

Kapag tayo ay natatakan ng Kanyang Espiritu tayo ay natatakan ng Kanyang pangalan - ang Kanyang pagkatao. Ang parehong walang pag-iimbong na katangian kung saan ang Sabbath ay isang tanda. Ang pangalan ng Diyos (karakter) ay ganap na ipaparami sa Kanyang mga tao bilang isang huling saksi laban sa mga kasinungalingan ni Satan. Gagawin ng Diyos ang Kanyang dakilang gawain ng “pagdadala sa pagkabihag ng bawat pag-iisip sa pagsunod kay Kristo.” (2 Corinto 10:5) at tayo ay ganap na papasok sa kapahingahan ng Diyos.

Apocalipsis 19:7 Tayo'y mangagalak at tayo'y mangagsayang mainam, at siya'y ating luwalhatiin; sapagka't dumating ang pagkakasal ng Cordero [Jesus], at ang kaniyang asawa ay nahahanda na.

Makikita natin ang lahat ng ito sa paghahati-hati ng salitang Hebreo para sa Sabbath - Shabbath. **SH** = Pangalan (halimbawa: **Shem** ay nangangahulugang *Pangalan*). **AB** = **Abba/Ama**. **B** = **Lugar na Panirahan** (halimbawa: Ang **Bethlehem** ay nangangahulugang "tahanan ng tinapay" at ang **Bethel** ay nangangahulugang "tahanan ng Diyos"). **ATH** = **Panunumpa/Tanda**. Ang pagsasama-sama ng lahat ng ito ay nagpapakita kung ano ang kahulugan ng Sabbath sa atin: “**ang tahanang dako ng tanda ng Ama.**” Dahil sa katotohanan na ang pangalan ng Ama ay tatatakan sa ating mga noo ay hindi na tayo dapat tumingin pa kaysa sa tanda ng Sabbath - **sABBATH**.

Galatians 4:6 At sapagka't kayo'y *mga anak*, ay sinugo ng Dios ang Espiritu ng kaniyang Anak sa ating mga puso, na sumisigaw, **Abba, Ama**.

Kung ang ikapitong araw na Sabbath ay isang moral na pagpapala at ang mga kapistahan ay may pangalan ng Sabbath sa kanila, kung gayon hindi ba nila namamana rin ang pagpapalang ito? Kung paanong si Kristo ay nagmana ng

buong pagpapala ng Kanyang Ama, kung gayon hindi ba ang mga kapistahan ay nagmamana ng buong pagpapala ng Sabbath? Kung paanong ang Anak ng Diyos ay ang ningning ng kaluwalhatian ng Ama, kung gayon hindi ba ang mga kapistahan ang ningning ng kaluwalhatian ng Sabbath?

Napakahirap bang makita na talagang ayaw ni Satanas na matanggap ng mga tao ang buong pagpapala ng makalangit na Ama sa pamamagitan ni Kristo? Gagawin niya ang lahat para matigil ito. Naisip niyang baguhin ang mga sagradong kapistahan at ang batas. Ayaw ni Satanas na ikaw ay pagpalain, aking kaibigan. Ayaw niyang maantig ka ng matamis na Espiritung iyon ni Jesus na dumarating sa mga oras na itinakda para sa kaginhawahan. Masdan, Siya ay nakatayo sa pintuan at kumakatok para sa mga nagugutom at nauuhaw sa bukal ng katuwiran.

Ang Patotoo ng Kasaysayan

Tuwing Sabbath ang mga Hudyo hanggang ngayon ay nagbabasa ng tinatawag na, "Ang Torah at ang Haftarah." Ito ay mga bahagi ng Kasulatan mula sa Torah at ng mga Propeta na may kaugnayan sa isa't isa. Nang sabihin ni Jesus, "Huwag ninyong isipin na Ako ay naparito upang sirain ang kautusan, o ang mga Propeta ..." (Mateo 5:17), ang tinutukoy Niya ay "ang Torah at Haftarah." Nang basahin ni Jesus ang Isaias 61:1-2 sa isang Sabbath, gaya ng nakatala sa Lucas 4:16-21, binabasa Niya ang Haftarah na bahagi para sa partikular na Sabbath na iyon.

Lucas 4:18-19 Sumasa Akin ang Espiritu ng Panginoon, Sapagka't Ako'y pinahiran Niya upang ipangaral ang mabubuting balita sa mga dukha: Ako'y sinugo Niya upang itanyag sa mga bihag ang pagkalisig, At sa mga bulag ang pagkakita, Upang bigyan ng kalayaan ang nangaapi, Upang itanyag ang "katanggap-tanggap taon ng Panginoon."

Halos lahat ng komentarista ay sumasang-ayon na ang "katanggap-tanggap na taon ng Panginoon" ay tumutukoy sa taon ng sabbath (ang ikapitong taon) o taon ng Jubileo (ang ikalimampung taon, pagkatapos ng pitong Sabbath ng mga taon). Mahalaga na si Kristo sa Kanyang pambungad na talumpati ay nagpahayag ng Kanyang misyon ng Mesiyas sa wika ng taon ng sabatikal. Ang buong taon na mga Sabbath na ito ay naging tagapagpalaya ng mga inaapi. Sa mga panahong ito...

1. Ang lupain ay dapat na hindi pa tinatamnan, upang magbigay ng libreng ani para sa mga dukha, mga inalisan ng ari at mga hayop (Exodo 23:11; Levitico 25:6.; Deuteronomio 24:19-22; Levitico 19:9-10).
2. Ang mga utang ay pinatawad (Deuteronomio 15:1-6).
3. Pinalaya ang mga alipin (Exodo 21:2-6; Deuteronomio 15:12-18).
4. Ang pagpapanumbalik ng ari-arian sa orihinal na may-ari (Levitico 25:29-34).

Malinaw sa pagbabasa ng Bagong Tipan at kasaysayan na ang lahat ng mga tagasunod ni Jesus ay nagpatuloy sa pagpapanatili ng mga panahon ng kaginhawaan nang matagal pagkatapos ng Kanyang kamatayan.

“Saanman, lalo na sa Silangan ng Imperyo ng Roma, magkakaroon ng mga Kristiyanong Judio na ang panlabas na paraan ng pamumuhay ay hindi kapansin-pansing naiiba sa mga Judio ... para sa kanila ang bagong tipan, na itinatag ni Jesus sa Huling Hapunan kasama ng Kanyang mga disipulo at tinatakan sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan, ay hindi nangangahulugan na ang tipan na ginawa sa pagitan ng Diyos at Israel ay wala nang bisa. **Ipinagdiwang pa rin nila ang kapistahan ng Paskuwa, Pentecostes at mga Tabernakulo;** sila rin ay nagpatuloy na tinuli, **upang ipangilin ang lingguhang Sabbath** at ang mga tuntunin ni Moises tungkol sa pagkain. ... tiyak na napakalakas nila kaya hanggang sa pagbagsak ng Jerusalem noong A.D. 70 sila ang nangingibabaw na elemento sa kilusang Kristiyano.” (W.D. Davies, *Paul and Jewish Christianity*, p. 72).

Ang Sabbath: Marcos 1:21; 6:2; Lucas 4:16, 31; 6:6; 23:56; Gawa 13:14; 42-44; 15:21; 15:13; 17:2; 18:4. (Tandaan: Ang lahat ng Sabbath ng Diyos, lingguhan o taun-taon, ay tinutukoy ng araw at nagsisimula sa paglubog ng araw. Lev. 23:32; Neh. 13:19. Ang lingguhang Sabbath ay nagsisimula sa paglubog ng araw ng Biyernes at nagtatapos sa paglubog ng araw ng Sabado. Inihula ni Isaias na ang mga tao ng Diyos ay magdidiwang ng Bagong Buwan at ng mga Sabbath sa bagong lupa (Isa. 66:22-23).

“**Ang mga sinaunang Kristiyano ay may malaking pagsamba sa Sabbath,** at ginugol ang araw sa debosyon at mga sermon. At hindi ito dapat

pagdudahan ngunit **hinango nila ang gawaing ito mula sa mga Apostol mismo**, tulad ng nakikita ng ilang mga banal na kasulatan sa layunin.” (Dialogues on the Lord's Day, p. 189. London: 1701, By Dr. T.H. Morer; *A Church of England Divine*).

“...Ang Sabbath ay isang matibay na ugnayan na nagbuklod sa kanila sa buhay ng buong tao, **at sa pagpapanatiling banal ng Sabbath ay sinunod nila, hindi lamang ang halimbawa, kundi pati na rin ang utos ni Jesus.**” (*Geschichte des Sonntags*, pp.13,14).

“**Ang mga sinaunang Kristiyano ay napakaingat sa pagdiriwang ng Sabado, o ang ikapitong araw ...** Maliwanag na ang lahat ng simbahan sa Silangan, at ang pinakadakilang bahagi ng mundo, ay **nagdiwang ng Sabbath bilang isang kapistahan ...** Sinabi rin sa atin ni Athanasius na sila ay may relihiyon. nagtitipon sa Sabbath, **hindi dahil sila ay nahawahan ng Hudaismo, ngunit upang sambahin si Jesus, ang Panginoon ng Sabbath**, sinabi rin ni Epiphanius. (*Antiquities of the Christian Church*, Vol.2 Book XX, chap. 3, sec.1, 66. 1137,1138).

Paskuwa/Tinapay na Walang Lebadura: Lucas 22:13-16 (Tandaan: Inatasan ni Jesus ang Kanyang mga tao na ipagpatuloy ang pagdiriwang ng Paskuwa, hindi sa pamamagitan ng madugong paghahain ng hayop, kundi sa pamamagitan ng tinapay na walang lebadura at alak na walang lebadura (walang pampaalsa). Sinabi niya na ang pista ng Paskuwa ay hindi inalis sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan, ngunit ito ay nananatili “hanggang sa ito ay matupad sa kaharian ng Diyos” kaya tumutukoy sa “hapunan ng kasal ng Kordero.” (Apocalipsis 19:9); Gawa 12:4 (Tandaan: ginagamit ng KJV ang salita Pasko ng Pagkabuhay sa Mga Gawa 12:4, ngunit ang salitang Griego ay *pascha* (Paskuwa); Mga Gawa 12:3; 20:6; 1 Corinto 5:6-8 (Tandaan: Hindi na kailangang ituwid ni Pablo ang kanilang pag-uugali sa panahon ng Paskuwa panahon kung ang Paskuwa ay hindi dapat ipagdiwang ng mga Kristiyanong mananampalataya. Ang problema dito ay hindi ang kapistahan ng Paskuwa, ngunit kung ano ang itinuturo at ginagawa sa panahon ng kapistahan. Kasama sa iglesia sa Corinto ang ilang mga Hudyo (1 Corinto 7:18-19), ngunit ito ay higit na binubuo ng mga Gentil na nagbalik-loob (1 Corinto 6:9-11; 8:7; 12:2).

Ang isa sa mga alagad ni Juan ay nagbigay sa atin ng larawan kung ano ang pinaniniwalaan ni apostol Juan. Naniniwala si Juan na ang pagdiriwang ng Paskuwa ay bahagi ng ebanghelyo.

Polycrates (195 AD): “Kaya't pinananatili natin ang araw nang walang paglihis, ni nagdaragdag o nag-aalis, sapagkat sa Asia [Minor] malalaking tanglaw ay natutulog, at sila ay babangon sa araw ng pagdating ng Panginoon, kapag siya ay darating na may kaluwalhatian. mula sa langit at hanapin ang lahat ng mga banal. Ganyan si Phillip... at dalawa sa kanyang mga anak na babae... **Nariyan din si Juan na nakahiga sa dibdib ng Panginoon...** At mayroon ding Polycarp sa Smyrna, parehong obispo at martir, at Thrasesas, parehong obispo at martir, mula sa Eumeneae...[Gayundin] Sagaris, ... Papirius,...at Melito...**lahat ng mga ito ay nagdiwang ng ikalabing-apat na araw ng Paskuwa ayon sa ebanghelyo, hindi kailanman lumihis, kundi sumusunod ayon sa tuntunin ng pananampalataya.** At ako rin, si Polycrates, ang pinakamababa sa inyong lahat, ay namumuhay ayon sa tradisyon ng aking mga kamag-anak, at ang ilan sa kanila ay aking sinunod. Sapagkat pito sa aking pamilya ay mga obispo at ako ang ikawalo, at ang aking mga kamag-anak ay palaging nag-iingat ng araw kung kailan inalis ng mga tao ang lebadura. Kaya nga, mga kapatid, ako na nabuhay nang animnapu't limang taon sa Panginoon at nakipag-usap sa mga kapatid mula sa bawat bansa, at nag-aral ng buong banal na Kasulatan ay hindi natatakot sa mga pagbabanta, sapagkat sinabi nila, na mas dakila kaysa sa akin, 'Mas mabuti. na sundin ang Diyos kaysa sa tao.'” (Eusebius. Church History, Book V, Kabanata 24; Nicene and Post-Nicene Fathers, Series Two, Tomo 1). (Eusebius. *Church History*, Book V, Chapter 24; *Nicene and Post-Nicene Fathers*, Series Two, Volume 1).

Mga Unang Bunga: Walang tiyak na pagbanggit sa kapistahan na ito sa Bagong Tipan, ngunit ang simbolikong kahulugan ay malinaw na tinutukoy sa 1 Mga Taga-Corinto 15:20-23. Sa Ezekiel 45:21 ay sinasabi, "Sa unang buwan, sa ikalabing apat na araw ng buwan, ay magkakaroon kayo ng paskua, isang pista ng pitong araw; tinapay na walang lebadura ang kakainin." Gaya ng makikita sa talatang ito, ang Paskuwa ay sumasaklaw sa buong panahon ng Tinapay na Walang Lebadura. Kabilang dito ang mga Unang Bunga na nahuhulog sa unang araw pagkatapos ng unang Sabbath sa mga araw ng tinapay na walang lebadura.

Pista ng mga Linggo/Pentecostes: Gawa 2; 20:16.

Pista ng mga Trumpeta: Walang tiyak na pagbanggit sa kapistahan na ito sa Bagong tipan, ngunit ang simbolikong kahulugan ay malinaw na tinutukoy sa 1 Mga Taga-Corinto 15:52; Apocalipsis 8:2,6.

Araw ng Pagbabayad-sala: Gawa 27:9 (Tandaan: Ang terminong “ang Pag-aayuno” na binanggit dito ay tumutukoy sa Araw ng Pagbabayad-sala na kadalasang itinuturing na araw ng pag-aayuno); Apocalipsis 11:18-19 (Tandaan: Ang kaban ng kanyang patotoo sa KJV ay tumutukoy sa kaban ng tipan. Sa Araw ng Pagbabayad-sala, Yom Kippur, ang mataas na saserdote ay papasok sa Kabanal-banalang Lugar ng santuwaryo kung saan ang kaban Doon niya lilinis ang santuwaryo na simbolikong nililinis ang mga tao mula sa lahat ng mga kasinungalingan na pinasimulan ni Satanas laban sa Diyos, Levitico 16; Daniel 8:14. Ang kapistahan ng mga Trumpeta at Pagbabayad-sala ay ayon sa kasaysayan ay itinuturing na isang solemne na panahon ng pagtatatak at ng Paghuhukom Tingnan din ang Apocalipsis 14:6-7).

Pista ng mga Tabernakulo: Juan 7. Walang partikular na pagbanggit sa kapistahan na ito sa Bagong tipan, ngunit ang simbolikong kahulugan ng katapusan ng panahon ay malinaw na tinutukoy sa Apocalipsis 21:3. (Tandaan: Ang Zacarias kabanata 14 ay nagsasalita tungkol sa mga tao ng Diyos na nag-iingat ng kapistahan na ito kahit na pagkatapos ng ikalawang pagparito ni Kristo).

Kapag tinanggap mo na ang kaluguran ng Ama ay ibinibigay sa Kanyang mga anak sa pamamagitan ni Cristo sa Sabbath-Seven-Principle, isang simpleng bagay na makita ang lahat ng pagtatalaga ng Panginoon bilang bahagi ng ebanghelyo.

Maraming naniniwala na ang mga kapistahan ng Panginoon ay hindi aktwal na mga espirituwal na kapistahan para sa mga nabubuhay bago ang Krus. Naniniwala sila na ang mga kapistahan ay simbolo lamang ng gawain ni Kristo daan-daang taon pagkatapos ng kanilang araw. Ang gayong paniniwala ay tinatanggihan ang gawain ni Kristo sa ebanghelyo bago ang krus at na ang liwanag ng Kalbaryo ay sumikat mula sa mukha ni Moises. **May isang paraan lamang na makakamit mo ang kapahingahan, at iyon ay sa pamamagitan ng Espiritu ni Kristo.** Ang lahat ng mga sumusunod na teksto ay nagsasalita ng kapahingahan, ang pagpapahinga sa kasiyahan ng Ama kay Kristo.

Exodo 16:23 At kaniyang sinabi sa kanila, Ito ang sinalita ng Panginoon, Bukas ay takdang **kapahingahan** [H7677 - Shabathon], banal na sabbath sa Panginoon: ihawin ninyo ang inyong iihawin, at lutuin ninyo ang inyong lulutuin; at lahat na lalabis ay itago ninyo sa ganang inyo, na inyong itira hanggang sa kinabukasan.

Exodo 31:15 Anim na araw na gagawin ang gawain; datapuwa't ang ikapitong araw ay sabbath na takdang **kapahingahan** [H7677 - Shabbathon], pangilin sa Panginoon: sinomang gumawa ng anomang gawa sa araw ng sabbath, ay walang pagsalang papatayin.

Levitico 16:30-31 Sapagka't sa araw na ito gagawin ang pagtubos sa inyo upang linisin kayo; sa lahat ng inyong mga kasalanan ay magiging malinis kayo sa harap ng Panginoon. Sabbath nga na takdang **kapahingahan** [H7677 - Shabbathon] sa inyo, at papagdadalamhatiin ninyo ang inyong mga kaluluwa; ito'y palatuntunang magpakailan man.

Levitico 23:24 Salitain mo sa mga anak ni Israel, na iyong sabihin, Sa ikapitong buwan, sa unang araw ng buwan, ay magkakaroon kayo ng takdang **kapahingahan** [H7677 - Shabbathon], na pinakaalaalang may tunog ng mga pakakak banal na pagpupulong nga.

Levitico 23:39 Gayon ma'y sa ikalabing limang araw ng ikapitong buwan, pagka inyong natipon ang bunga ng lupain, ay magdidiwang kayo sa Panginoon ng kapistahang pitong araw: ang unang araw ay magiging takdang **kapahingahan** [H7677 - Shabbathon], at ang ikawalong araw ay magiging takdang **kapahingahan** [H7677 - Shabbathon].

Pansinin na para sa bawat isa sa mga panahon sa itaas ang salitang *Shabbathon* ay ginamit. Ang salitang *kapahingahan* dito ay ang *kapahingahang* matatagpuan kay Kristo. Imposibleng magpahinga o *Shabbat* sa labas ni Kristo.

Mateo 11:28 Magsiparito sa akin, kayong lahat na nangapapagal at nangabibigatang lubha, at kayo'y aking *papagpapahingahin*. Sapagka't ang pumasok sa Kaniyang *kapahingahan*, ay huminto rin siya sa kaniyang sariling mga gawa, gaya ng ginawa ng Dios sa kaniyang mga gawa.

Hebreo 4:11 Magsipagsikap nga tayo ng pagpasok sa kapahingahang yaon, upang huwag marapa ang sinoman ayon sa gayong halimbawa ng pagsuway.

Ang salitang *pahinga* na ginamit ni Kristo ay *sabbaton* na katumbas sa Griyego ng *Shabbathon*. Kaya ang ikaapat na utos ay maaari lamang panatilihin sa loob ng ebanghelyo, isang ebanghelyo na nagdudulot sa atin ng kaluguran ng Ama sa pamamagitan ng Espiritu ni Kristo.

Ang Sabbath Higit na Ganap

Nakita natin na ang tunay na pangangilin ng Sabbath ay ang pagpasok sa “Kayang kapahingahan” (Hebreo 4:11), hindi sa atin. Ang Diyos ay hindi nagpahinga dahil Siya ay pagod: “Hindi mo ba alam? hindi mo ba narinig, na ang walang hanggang Diyos, ang Panginoon, ang Maylalang ng mga wakas ng lupa, ay **hindi nanghihina, ni napapagod?**” (Isaias 40:28). Ito ang dahilan kung bakit ang simpleng pagpapahinga sa ikapitong araw ng linggo mula sa iyong sariling gawain bilang isang “tungkulin” ay hindi man lang pinangangalagaan ang araw ng Sabbath. Ito ang itinuro ni Jesus sa Kanyang mga Hudyo na nakikinig, na nananawagan sa kanila na magsisi at pumasok sa “tunay na Sabbath na kapahingahan ng Diyos” sa pamamagitan ng pagpapahinga (paniniwala) sa Kanyang mga nilikha na nais Niyang gawin sa tao, na muling likhain tayo sa isang bagong (walang pag-iimbot) na nilalang, at ibinabalik tayo sa Kanyang wangis at larawan. Gaya ng itinuro ni Jesus sa Mateo 11:28 sa itaas, ang Kanyang *presensya* lamang ang makapagpapabanal ng isang bagay at makapagbibigay ng tunay na kapahingahan.

Exodo 33:14 At kaniyang sinabi, Ang Aking **presensya** sasa iyo, at ikaw ay Aking bibigyan ng **kapahingahan**.

Ako ay isang tagapag-ingat ng Sabbath sa buong buhay ko. Nakadalo na ako sa mga serbisyo sa simbahan sa lahat ng oras na ito. Ang Sabbath ay ipinaliwanag sa akin bilang isang espesyal na oras sa pakikisama sa Panginoon. Ito ang Kanyang espesyal na araw. Hindi minsan sa lahat ng oras na iyon ay ipinaliwanag sa akin na ang Sabbath ay, sa katunayan, isang espesyal na kaloob ng Banal na Espiritu. Noong pinag-aralan ko ang mga sinulat ni A.T. Jones kaugnay ng Sabbath, nabasa ko ang sumusunod na pahayag sa isa sa kanyang mga sermon:

Ano ang nagpabanal sa araw na iyon? [Kongregasyon: "Ang presensya ng Diyos."] **Ang presensya ng Diyos ay ginagawang banal ang mga bagay. Ginagawa nitong banal ang isang lugar. Ginagawa nitong banal ang isang tao. Ginawang banal ng presensya ng Diyos ang araw. Pagkatapos ang kabanalan ng Diyos ay kalakip sa araw.** Ang presensya ng Diyos, ang banal na presensya ng Diyos, ay kalakip sa ikapito o araw ng Sabbath. **Kung gayon, kapag ang tao ay dumating sa araw na iyon, dahil ang tao lamang ang makakarating dito, espirituwal na pag-iisip--na may pag-iisip ng Espiritu ng Diyos--at tumatanggap ng espirituwal na kapahingahan, ang espirituwal na kaginhawahan na nasa loob nito, ang espirituwal na pagpapala na nasa loob nito, hindi ba niya tinatanggap din ang**

presensyang iyon, naging bahagi ng presensyang iyon, kung saan ang kabanalan ng Diyos upang baguhin siya? Siya talaga. At iyon ay ang pangangilin ng Sabbath.

Kung gayon, pinabanal Niya ang araw, ngunit hindi ko na kailangan pang sanayin ang mga tekstong iyon. Ano ang nagpapabanal? [Kongregasyon: "Ang presensya ng Diyos."] Pagkatapos ang presensya ng Diyos, ang Kanyang nagpapabanal na kapangyarihan ay nasa ikapitong araw. Ganoon ba? [Kongregasyon: "Oo."] **Pagkatapos ang tao na pumupunta sa Sabbath ng Panginooon ayon sa ideya ng Panginooon tungkol sa Sabbath ng Panginooon, at ang kanyang layunin, ay nakakakuha ng espirituwal na kapahingahan. Nahanap niya iyon doon. Nakasusumpong siya ng espirituwal na kaginhawahan, kagalakan; nakatagpo siya ng espirituwal na pagpapala.** Nasumpungan niya ang presensya ng Diyos at ang kabanalan na dulot ng presensyang iyon upang baguhin siya. At nasumpungan niya ang nagpapabanal na kapangyarihan sa presensyang iyon na nagpabanal sa araw ng pagpapabanal sa kanya. Para sa anong layunin ginawa ang lahat ng ito? Bakit ginawa ang sabbath? [Kongregasyon: "Para sa tao."; Marcos 2:27]. **Ginawa ito para sa tao. Kung gayon, nagpahinga ang Diyos at inilagay ang Kanyang espirituwal na kapahingahan sa araw para sa tao, hindi ba? [Kongregasyon: "Oo."] Ang kaginhawahan ng Diyos, ang Kanyang pagsasaya sa araw na iyon ay para sa tao. Ang pagpapalang pinagpala Niya ay para sa tao.** Ang kabanalan na dinala ng Kanyang presensya dito at ibinigay ng Kanyang presensya dito, ay para sa tao. Ang kanyang presensya na nagpapabanal dito ay para sa tao. Kung gayon, hindi kaya ang tao sa pamamagitan ng Sabbath ay maaaring makibahagi sa Kanyang presensya at makilala sa pamamagitan ng buhay na karanasan sa espirituwal na kapahingahan ng Diyos, ang espirituwal na pagpapala, ang kabanalan, ang presensya ng Diyos upang gawing banal, ang presensya ng Diyos para pabanalin siya? **Hindi ba't iyan ang nilayon ng Diyos na ibigay ng Sabbath sa tao? Buweno, ang taong nakakakuha ng lahat ng iyon sa Sabbath ay ang taong isang tagapag-ingat ng Sabbath. At alam din niya ito. Alam niya ito at natutuwa siyang malaman ito.**

Ngayon isa pang bagay: Sino ang tunay na kasalukuyang ahente sa paglikha? [Kongregasyon: "Kristo."] **Sino ang nagpahinga? [Kongregasyon: "Kristo."] Sino ang nagpapaginhawa? [Kongregasyon: "Kristo."] Sino ang nagpala? [Kongregasyon: "Kristo."] Kaninong presensya ang nagpabanal nito? [Kongregasyon: "Ni Kristo"] Kaninong presensya ang nasa araw? [Kongregasyon: "Kay Kristo."] Kung gayon ang taong hindi pinabanal ng presensiya ni Jesu-Kristo, at hindi pinapaging banal at hindi pinagpapala at kung**

kanino ito ay hindi nagdadala ng kapahingahan, aba, hindi niya mapangilin ang Sabbath. **Hindi mo ba nakikita, kay Kristo lamang sa tao na ang Sabbath ay maaaring pangalagaan; sapagkat ang Sabbath ay nagdudulot at nasa loob nito ang presensya ni Kristo.**" (A.T. Jones *GCB Sermon 20*, 1893).

Pansinin kung paanong ang yumaong A.T. Maingat na inihayag ni Jones na ang pagpapala sa Sabbath ay ang presensya ng Diyos at ang presensya ni Kristo. Wala akong ganitong pang-unawa noon, sa kabila ng katotohanang "ipinapanatili" ko ang Sabbath sa buong buhay ko. Bakit hindi trumpeta sa mga bansa na ang buong sukat ng kaloob ng Banal na Espiritu ay matatagpuan sa Sabbath? Ito ang tanging posibleng paraan na ang Sabbath ay maaaring maging tatak ng Diyos, sapagkat tayo ay tinatakan ng Banal na Espiritu.

Efeso 4:30 At huwag ninyong pighatiin ang Espiritu Santo ng Dios, na sa Kaniya kayo'y **tinatakan** hanggang sa kaarawan ng pagkatubos.

Efeso 1:13 Na sa Kaniya'y kayo rin naman, pagkarinig ng aral ng katotohanan, ng evangelio ng inyong kaligtasan,—na sa Kaniya rin naman, mula nang kayo'y magsisampalataya, ay kayo'y **tinatakan ng Espiritu Santo na ipinangako**.

Ang Banal na Espiritu ng pangako ay dumarating sa atin sa mga panahon ng pagpapagihanwa. Ang Banal na Espiritu ay ipinangako sa atin sa mga takdang panahon. Upang ilarawan ang puntong ito, isaalang-alang ang tiyempo ng ipinangakong kaloob ng Banal na Espiritu pagkatapos ng muling pagkabuhay ni Kristo.

Gawa 1:7-8, 2:1-2; 4, 7-8, 13-15 At sinabi niya sa kanila, Hindi para sa inyo na malaman ang mga panahon o mga panahon, na inilagay ng Ama sa kaniyang sariling kapangyarihan. Datapuwa't **tatanggap kayo ng kapangyarihan, pagdating sa inyo ng Espiritu Santo:** at kayo ay magiging mga saksi Ko sa Jerusalem, at sa buong Judea, at sa Samaria, at hanggang sa kahulihulihang bahagi ng lupa... At kapag ang **araw ng Pentecostes** ay ganap na dumating, silang lahat ay nagkakaisa sa isang lugar. At biglang dumating ang isang ugong mula sa langit na gaya ng humahagibis na malakas na hangin, at pinuno nito ang buong bahay na kanilang kinauupuan... At **silang lahat ay napuspos ng Espiritu Santo**, at nagsimulang magsalita ng iba't ibang wika, gaya ng ibinigay ng Espiritu. kanilang pananalita ... At silang lahat ay namangha at nanggilalas, na nangagsasabi sa isa't isa, Narito, hindi ba ang lahat ng mga ito na nagsasalita ay mga taga-Galilea? At paano natin naririnig ang bawat tao sa ating sariling wika, kung saan tayo ipinanganak? ... Ang iba ay nanunuya na nagsabi, Ang

mga taong ito ay puno ng bagong alak. Datapuwa't si Pedro, na tumindig kasama ang labing-isa, ay nagtaas ng kaniyang tinig, at sa kanila'y sinabi, Kayong mga taong taga-Judea, at kayong lahat na naninirahan sa Jerusalem, ito'y kilalanin ninyo, at dinggin ninyo ang aking mga salita: Sapagka't ang mga ito'y hindi mga lasing, gaya ng iyong inaakala, dahil ito ay **ikatlong oras pa lamang ng araw**.

Ang Banal na Espiritu ay ibinuhos nang may dakilang kapangyarihan pagkatapos magbilang ng pitong linggo at isang araw pagkatapos ng kapistahan ng mga Unang Bunga. Dumating ito sa *ikatlong oras* na siyang oras ng paghahandog sa umaga.

Naaalala natin na may kaloob ng Espiritu araw-araw ayon sa pagsasakripisyo sa umaga at gabi. Ang paghahain sa umaga ay nasa ikatlong oras at ang paghahain sa gabi ay dumating pagkatapos ng pagitan ng anim na oras. Kaya't ang kaloob ng Espiritu ay dumating sa pagtatalaga ng araw ng Pentecostes sa oras ng paghahandog sa umaga. Ito ay hindi basta-basta na pangyayari ngunit eksaktong ayon sa panahon ng ating Ama. Ang babaeng nakatayo sa buwan at nakadamit ng araw ay alam na magtipon sa itinakdang panahon na ito upang makatanggap ng pagpapala ng ating Ama sa pamamagitan ng Panginoong Jesus.

Kaya nga, may espesyal na pagpapala na dumarating sa bawat araw. Ito ay kasama ng paghahain sa umaga at sa gabi. Para sa atin ngayon, nangangahulugan ito ng pagtitipon para sa pagsamba sa umaga at gabi upang matanggap ang kaloob ng ating Ama sa pamamagitan ng pagkilala sa sakripisyo ng ating Tagapagligtas.

Sa loob ng maraming taon, napakahirap kong panatilihin ang pagsamba sa umaga at gabi. Ngayong alam ko na ang mga ito ay mga espesyal na pagtatalaga mula sa ating Ama na tumanggap ng araw-araw na kaloob ng Kanyang Espiritu, naging kaluguran ang mga ito, at hindi isang pasanin. Ito ay hindi isang gawain na ginagawa upang maging karapat-dapat sa kaligtasan, bagkus ito ay pagtanggap ng katuwiran ni Kristo sa pamamagitan ng pananampalataya at pagdating kapag Siya ay tumawag. Nais mo bang matanggap ang kaloob ng Espiritu na dumarating sa umaga at gabi? Kailangan mo ba ng ganoong regalo? Kung ang ating Ama ay nag-aalok nito sa atin, hindi ba ito nagpapahiwatig na kailangang GAWIN natin ito?

Isaias 58:13-14 Kung iyong iurong ang iyong paa sa Sabbath, sa paggawa ng iyong kalayawan sa **Aking banal na kaarawan**; at iyong tawagin ang Sabbath na kaluguran, at ang banal ng Panginoon na marangal; at iyong pararangalan,

na hindi ka lalakad sa iyong mga sariling lakad, ni hahanap ng iyong sariling kalayawan, ni magsasalita ng iyong mga sariling salita: Kung magkagayo'y malulugod ka nga sa Panginoon; at pangangabayuhin kita sa mga mataas na dako sa lupa; at pakakanin kita ng mana ni Jacob na iyong ama; sapagka't sinalita ng bibig ng Panginoon.

Ang tunay na tagapag-ingat ng Sabbath ay yaong naniniwala na ipinapadala ng ating Ama ang Kanyang Espiritu sa atin sa mga takdang panahon. Kung paano tayo kumakain sa mga takdang oras at dinadala sa lakas ng pagkain na iyon sa loob ng lima o anim na oras, gayundin tayo ay tumatanggap ng mga kaloob ng Espiritu sa mga takdang oras at lumalakad sa lakas ng mga takdang oras na iyon. Ito ang Sabbath nang mas ganap.

Bakit ipinahahayag ng mga matuwid ang Sabbath nang mas ganap? Ito ay dahil sa pamamagitan ng Sabbath sila ay tumatanggap ng mga natatanging kaloob ng Banal na Espiritu. Gusto ba ni Satanas na matanggap ng mga tao ang mga bagay na ito? Tiyak na hindi! Pansinin ang Apocalipsis 12:17:

At nagalit ang dragon [ang Diyablo, tingnan ang talatang 9] sa **bae**, at umalis upang bumaka sa nalabi sa kaniyang binhi, na siyang **nagsisitupad ng mga utos ng Dios**, at mga may patotoo ni Jesus:

Ang mga tao ng Diyos ay “tinutupad ang mga utos ng Diyos.” Ito ang dahilan kung bakit gumawa si Satanas sa pamamagitan ng "maliit na sungay" na kapangyarihan upang baguhin ang mga sagradong kapistahan.

Daniel 7:25 At siya'y [ang munting sunggay] magbabadya ng mga salita laban sa Kataastaasan, at lilipulin niya ang mga banal ng Kataastaasan; at kaniyang iisiping baguhin ang **mga panahon at ang mga kautusan**; at sila'y mangabibigay sa kaniyang kamay hanggang sa isang panahon, at mga panahon at kalahati ng isang panahon.

O, gaya ng sabi ng isang klasing Bibliya, New Living Translation [NLT]:

Siya [ang maliit] ay lalaban sa Kataas-taasan at aapihin ang mga banal na tao ng Kataas-taasan. **Susubukan niyang baguhin ang kanilang mga SAGRADONG PISTA at mga batas**, at sila ay ilalagay sa ilalim ng kanyang kontrol sa loob ng isang panahon, panahon, at kalahating panahon.

Ang Munting Sungay

Bago natin simulan ang seksyong ito, nais naming bigyang-diin na hindi kami naghahatol sa sinuman. Ang sinumang humahatol at humahatol sa iba ay hinahatulan lamang at hinahatulan ang kanilang sarili, sapagkat lahat tayo ay gumagawa ng parehong mga bagay (Roma 2:1; Mateo 7:1-2). Lahat tayo ay nagkasala at hindi nakaabot sa kaluwalhatian (karakter) ng ating Ama na hindi humahatol. (Roma 3:23). Ang mga pangyayaring naganap sa kasaysayan ng tao ay pinalalaking pagmuni-muni lamang ng pagkapoot ng ating makasalanang kalikasan sa Anak ng Diyos na sulsol ng pangunahing kaaway na si Satanas mismo. Ang mga pangyayaring ito ay mga anino na larawan at ebidensya ng isang espirituwal na labanan ng katotohanan laban sa isang kasinungalingan - ang malaking kontrobersya sa pagitan ni Kristo at ni Satanas.

Ngunit paano binago ang “sagradong mga kapistahan at batas” na ito? Ang tanong na ito ay nangangailangan ng pag-aaral ng kasaysayan upang malaman ang mahaba at malungkot na kuwento kung paano binago ng Munting Sungay ang Sabbath at ang mga kapistahan. Para sa pangkalahatang pangkalahatang-ideya ng kasaysayang ito, mangyaring basahin ang mga aklat na *Great Controversy* at *Life Matters* na parehong available sa **fatheroflove.info**. Magbibigay kami ng pangunahing balangkas ng Pagkakakilanlan at mga aktibidad ng Munting Sunggay upang matugunan ang tanong na ito kung paano binago ang mga sagradong pagdiriwang at batas.

Mas maaga sa Daniel kabanata 7 sinabi ni Daniel na ang "maliit na sungay" na kapangyarihan ay bumangon mula sa ikaapat sa apat na hayop na nakita niya sa pangitain. Ipinalam ng anghel na si Gabriel kay Daniel na ang apat na hayop na ito ay kumakatawan sa apat na kaharian sa daigdig. Tungkol sa ikaapat na hayop na si Gabriel ay nagsabi:

Daniel 7:23-24 Ganito ang sabi niya, Ang ikaapat na hayop ay magiging ikaapat na kaharian sa ibabaw ng lupa, na magiging kaiba sa lahat ng kaharian, at sasakmalin ang buong lupa, at yuyurakan, at pagluluraylurayin. At tungkol sa sangpung sungay, mula sa kahariang ito ay sangpung hari ang babangon: at ang isa'y [ang munting sunggay] babangong kasunod nila; at siya'y magiging kaiba kay sa mga una, at kaniyang ibabagsak ay tatlong hari.

Bagaman hindi namin bubusisiin ang lahat ng ito nang detalyado, nais naming ipaalam sa mambabasa na ang mga iskolar at guro ng Bibliya ay nagturo sa loob ng maraming siglo na ang apat na Hayop na ito ay kumakatawan sa apat na mundong kaharian ng; Babelonia (na kinakatawan ng isang leon), Medo-Persia

(kinakatawan ng isang oso), Gresya (kinakatawan ng isang leopardo) at Roma (kinakatawan ng kakila-kilabot na mukhang hayop na may sampung sungay). Sinabi ni Daniel na ang “munting sungay” na ito ay bumangon mula sa sampung iba pang sungay na ito sa ikaapat na hayop na ito (cf. Verse 8), kaya ang kapangyarihang ito ay dapat bumangon mula sa Roma. Sa paglipas ng panahon ang Roma ay nagkaroon ng dalawang yugto - Pagan Rome at Papal Rome. Nang magkaroon ng dominasyon ang Papal Rome [Papa Roma], isinama ng simbahan ng Roma ang lahat ng paganong dogma sa Romano Katolikong Kristiyanismo at nagsimulang ipatupad ang kanyang mga doktrina sa pamamagitan ng paggamit ng Estado. Kaya ang ikaapat na kahariang ito ay talagang “magkakaiba sa lahat ng kaharian,” dahil ito ay isang relihiyoso-politikal na kapangyarihan kung saan ang simbahan ang kumokontrol sa Estado.

Sa Daniel kabanata 8 nakita ni Daniel ang maliit ding sungay na ito sa pulitikal na paganong yugto nito habang ito ay “lumibong lubha, sa dakong timog, at sa dakong silanganan, at patungo sa maligayang lupain.” (Daniel 8:9). Pagkatapos sa talatang 10 ang yugto ng papa ay humalili habang ito ay nagsisimulang magsaliksik ng higit pa sa mga bagay na pangrelihiyon.

Daniel 8:10-12 At lumaking mainam, hanggang sa hukbo sa langit; at ang ilan sa hukbo at sa mga bituin ay iniwaksi sa lupa, at mga niyapakan yaon. Oo, nagmalaki, hanggang sa prinsipe ng hukbo; at inalis niya sa kaniya ang palaging handog na susunugin, at ang dako ng kaniyang Santuario ay ibinagsak. At ang hukbo ay nabigay sa kaniya na kasama ng palaging handog na susunugin dahil sa pagsalangsang; at **kaniyang iniwaksi ang katotohanan sa lupa**, at gumawa ng kaniyang maibigan at guminhawa.

Ang paghahagis ng mga makalangit na katotohanan sa lupa ay simbolo ng pagkuha ng mga pamamaraan at katotohanan ng Diyos at pagbago ng mga ito sa isang nahulog na balangkas ng tao. Ipapakita ng sistemang ito ang kaharian ng Diyos sa balangkas ng lahat ng mabangis na kaharian sa mundo. Ang kaharian ng Diyos ay “mababago” mula sa pag-ibig at kalayaan tungo sa isang kaharian ng digmaan at pamimilit.

Dahil sa pagkahulog ng sangkatauhan sa kasalanan natural na tayong hindi naniniwala sa kapatawaran ng Diyos. Ang kasalanan ay nagdulot ng pagbabago sa ating pag-iisip patungo sa Diyos, iniisip na kailangan na nating gawin, kumita ng mga merito, at payapain ang Diyos upang tanggapin Niya tayo. Tulad ng Hudaismo sa buong kasaysayan, ipinakita ng Simbahan ng Roma ang batas ng Diyos bilang isang batas na dapat ipatupad na may mga parusang parusa sa mga

lalabag dito. Sa panahon ng “Madilim na Panahon” na ito, ang banal na batas ng Diyos ay “binago” sa ating mga isipan mula sa pagiging espirituwal (Roma 7:14) tungo sa isang arbitraryong listahan ng mga tuntunin na maaaring baguhin o pawalang-bisa. Ang masamang teolohiyang ito ay bumaha rin sa modernong Protestanteng Kristiyanismo. Nalinlang tayo ni Satanas sa pag-iisip na kung lalabagin ng isang tao ang mga tuntunin ng Diyos ay kailangan Niyang isagawa ang banal na hustisya ng pagpaparusa sa atin ng mga salot, sakit, o maging kamatayan. Gayunpaman, ang batas ng Diyos ay hindi kumikilos bilang batas ng tao. Ang batas ng Diyos ay isang batas ng disenyo na sumasalamin sa katangian ng Tagapagbigay-Kautusan. Ito ang batas ng pag-ibig kung saan gumagana ang realidad ng buhay. Oo “Ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan” (Roma 6:23), at “ang kasalanan ay ang pagsuway sa kautusan” (1 Juan 3:4), ngunit hindi ang Diyos ang pumatay sa makasalanan dahil sa paglabag sa anumang mga tuntunin. Ang kamatayan ay ang LIKAS na bunga ng isang buhay ng kasalanan. Katulad ng kamatayan ang NATURAL na kinahinatnan ng pagtalon palabas ng eroplano sa 35,000 talampakan nang walang parachute.

Santiago 1:14-15 Kundi ang bawa't tao ay natutukso, pagka nahihila ng sariling masamang pita at nahihikayat. Kung magkagayo'y ang kahalayan, kung maipaglihi ay nanganganak ng kasalanan: at ang **kasalanan**, pagka malaki na **ito** ay namumunga ng kamatayan.

Kapag pinili nating lumakad sa labas ng kalooban ng Diyos, lampas sa proteksiyon na batas/bakod ng Diyos, hindi makikialam ang Diyos sa ating kalayaan sa pagpili at natural nating aanihin ang ating itanim. Ang Diyos ay hindi isang mapang-abusong Ama. Hindi siya isang uhaw sa dugo na malupit. Siya ay magpakailanman “maawain at mapagbiyaya, mapagpahinuhod, at sagana sa kabutihan at katotohanan.” (Exodo 34:6). Nang dumating ang kasalanan sa mundong ito, hindi nagbago ang Diyos at ang Kanyang batas. Ang batas ng Diyos ay isang kopya ng Kanyang sariling banal na katangian ng katuwiran.

Isaias 51:6-8 Itingin ninyo ang inyong mga mata sa mga langit, at magsitungo kayo sa lupa sa ibaba; sapagka't ang mga langit ay mapapawing parang usok, at ang lupa ay malulumang parang bihisang; at silang nagsisitahan doon ay mangamamatay ng gayon ding paraan: nguni't **ang pagliligtas Ko ay magpakailan man**, at ang *Aking katuwiran ay hindi mawawakasan*. **Inyong pakinggan Ako, ninyong nakakaalam ng katuwiran, bayan na ang puso ay kinaroonan ng Aking kautusan**; huwag ninyong katakutan ang pula ng mga

tao, o manglupaypay man kayo sa kanilang mga paglait. Sapagka't sila'y lalamunin ng tanga na parang bihisan, at kakanin sila ng uod na parang bihisan na balahibo ng tupa; nguni't *ang Aking katuwiran ay magiging magpakailan man*, at ang Aking pagliligtas ay sa lahat ng sali't saling lahi.

Ang tanging nagbago pagkatapos pumasok ang kasalanan ay tayong lahat. Nagbago ang ating isip, karakter, at personalidad. Nagbago ang ating pag-iisip sa Diyos. Hindi na natin Siya nakikita bilang isang mapagmahal at mapagpatawad na Ama, ngunit nakikita natin Siya bilang isang galit na diyos na ang katarungan ay humihingi ng kamatayan ng sinumang mangahas na sumuway sa Kanyang mga tuntunin. Ganito ang sitwasyon at halimbawa na mayroon tayo nang, pagkatapos nilang kainin ang ipinagbabawal na prutas, itinago nina Adan at Eva ang kanilang mga sarili mula sa harapan ng Diyos, at nang tanungin ng Diyos si Adan ay nagsabi, “Narinig ko ang Iyong tinig sa halamanan, at **ako ay natakot**, sapagkat ako ay hubad; at nagtago ako.” (Genesis 3:10).

Pakinggan lamang kung paano nilinlang ni Satanas ang Simbahan ng Roma at nakumbinsi ang karamihan sa mundo na ang batas ng Diyos ay isang dimakatwirang listahan ng mga tuntunin at na maaari itong baguhin o alisin:

“Ang papa ay may kapangyarihang **baguhin ang mga panahon**, at **alisin ang mga batas**, at ibigay ang lahat ng bagay, maging ang mga utos ni Cristo ... Ang papa ay may awtoridad, at madalas na ginagamit ito, upang iwaksi ang utos ni Kristo.” (*Decretal, de tranlatic Episcop. Cap.* [The Pope can modify divine law], *Ferraris' Ecclesiastical Dictionary*).

“Magandang paalalahanan ang mga Presbyterian, Baptist, Methodist, at lahat ng iba pang Kristiyano, na hindi sila sinusuportahan ng Bibliya kahit saan sa kanilang pagdiriwang ng Linggo. Ang Linggo ay isang institusyon ng Simbahang Romano Katoliko, at ang mga nag-iingat sa araw na yun ay sumusunod sa isang utos ng Simbahang Katoliko.” (Priest Brady, Elizabeth, N.J. “News” of March 18, 1903).

“Ginaganap natin ang Linggo sa halip na Sabado dahil inilipat ng Simbahang Katoliko ang solemnidad mula Sabado hanggang Linggo.” (Peter Geiermann, *CSSR, A Doctrinal Catechism*, 1957 edition, p. 50).

"Ginawa namin ang pagbabago mula sa ikapitong araw hanggang sa unang araw, mula Sabado hanggang Linggo, sa awtoridad ng banal, Katoliko, apostolikong simbahan ni Kristo." (Bishop Seymour, *Why We Keep Sunday*).

"Tinatanggap ng mga Protestante ... ang Linggo sa halip na Sabado bilang araw para sa pampublikong pagsamba pagkatapos gumawa ng pagbabago ang Simbahang Katoliko ... Ngunit hindi nauunawaan ng isipan ng mga Protestante na ... sa pagdiriwang ng Linggo, tinatanggap nila ang awtoridad ng tagapagsalita para sa simbahan, ang Papa." (*Our Sunday Visitor*, February 5, 1950).

Hindi lamang binago ng Simbahang Romano ang Sabbath, kundi ang lahat ng mga kapistahan ng Diyos:

"... Inalis ng Simbahang Katoliko hindi lamang ang Sabbath, kundi ang lahat ng iba pang [tinatawag na] mga Pista ng Hudyo." (Bishop T. Enright, *Letter*, April 26, 1902).

Tinukoy natin kanina si Polycrates at ang pagtanggap niya sa mga Kristiyano, kasama na ang mga alagad ni Jesus, na nagdiriwang ng kapistahan ng Paskuwa sa ika-14 na araw ng unang buwan ng mga Judio. Ang simbahan ng Roma ay pinagtatalunan ito, na gustong baguhin ang petsa upang tumugma sa kanilang Ishtar (Easter) festival. Ang debate ay hindi kailanman tungkol sa KUNG ipagdiwang natin ang Paskuwa, ngunit KUNG kailan natin ito dapat ipagdiwang. Kinukumpirma ng kasaysayan na ang pagpapalit sa biblikal na petsa ng Paskuwa ng Easter Sunday ay nangunguna sa pagpapatibay ng pagbabago ng Roma sa Sabbath mula sa ikapitong araw ng linggo (Sabado) hanggang sa unang araw ng linggo (Sunday).

"Ang maagang pag-unlad ng pagdiriwang ng Paskuwa ng Pagkabuhay at ang kaakibat na mga pagtatalo sa kalendaryo ay higit na resulta ng pagtatangka ng Kristiyanismo [o, huwad na Kristiyanismo] na palayain ang sarili mula sa Judaismo. Pinalitan na ng Linggo ang Hudyo na Sabbath [ibig sabihin ay Sabbath ng Diyos] noong unang bahagi ng ikalawang siglo, at sa kabila ng mga pagsisikap sa Asia Minor [ni Polycrates at iba pa] na panatilihin ang petsa ng Paskuwa ng mga Hudyo noong Nisan 14 ... pinagtibay ng Konseho ng Nicaea ang taunang Linggo kasunod ng kabilugan ng buwan pagkatapos ng vernal [Spring] equinox (Marso 21)." (Walter Elwell, editor, *Evangelical Dictionary of Theology*, "Easter," 1984).

“Ang pagkakahiwalay ng mga Kristiyanong Gentil mula sa kanilang pinagmulang Judio ay naiimpluwensyahan ng mapanupil na mga patakaran na pinagtibay ng mga emperador ng Roma laban sa mga Judio at relihiyon gayundin ng mapanirang-puri na kampanya ng mga Judio laban sa mga Kristiyano. Ang mga salik na ito ay nagpasigla sa mga Kristiyanong Gentil na bumuo ng isang ‘Kristiyano’ na teolohiya ng paghamak sa mga Judio bilang isang bayan at sa Judaismo bilang isang relihiyon. Isang buong kalipunan ng mga literatura na ‘Laban sa mga Hudyo’ ay ginawa ng mga nangungunang Ama na sinisiraan ang mga Hudyo bilang isang tao at inalis ang kanilang mga paniniwala at gawi sa relihiyon ng anumang halaga sa kasaysayan. **Dalawang pangunahing nasawi sa kampanya laban sa mga Judio ay ang Sabbath at Paskuwa. Ang Sabbath ay ginawang Linggo at ang Paskuwa ay inilipat sa Easter-Linggo.**” (Samuele Bacchiocchi, *God’s Festivals in Scripture and History, The Spring Festivals*, p. 103).

Ang mga banal na araw ng kalendaryo ng Diyos ay pinalitan sa loob ng Kristiyanismo ng mga pista opisyal na orihinal na ipinagdiriwang ang mga diyos ng pagsamba sa araw. Ngayon maraming mga Kristiyano ang hindi sinasadya na sumusunod sa mga tradisyon ng mga tao habang tinatanggi ang mga utos ng Diyos. Ang mga pista opisyal tulad ng Pasko, Pasko ng Pagkabuhay, Araw ng mga Puso, at Halloween ay lahat ay may paganong pinagmulan at hindi ibinigay sa atin ng Diyos sa Kanyang Salita. Alam ng buong mundo ang mga pagdiriwang na ito, ngunit gaano karami ang nakakaalam ng mga kapistahan ng Diyos na nakabalangkas sa Banal na Kasulatan (Levitico 23) na nagbibigay sa atin ng Banal na Espiritu sa higit na sukat, ipinagdiriwang ang dakilang plano ng kaligtasan ng Diyos, at nagbibigay sa atin ng kapahingahan sa ating pagiging anak na lalaki at anak na babae. ating makalangit na Ama? Bakit alam natin ang mga panahong ito ng pagano, ngunit hindi natin napapansin ang sa Diyos?

Mula sa Roma ay dumating ngayon ang isa pang karagdagan sa apostasya na sumasamba sa araw. **Ang mga unang Kristiyano na karamihan ay mga Hudyo, ay nagpatuloy sa pagdiriwang ng Paskuwa bilang pag-alaala sa kamatayan ni Kristo, ang tunay na Paskuwa; at ito ay ipinagpatuloy sa mga yaong mula sa mga Gentil ay bumaling kay Cristo.** Alinsunod dito, ang pagdiriwang ay palaging nasa tunay na araw ng Paskuwa—ang ikalabing-apat ng unang buwan. Ang Roma, gayunpaman, at mula sa kanya sa buong Kanluran, ay pinagtibay ang araw ng araw [Araw ng Araw] bilang araw ng pagdiriwang na ito ... Ang tuntunin ng Roma ay ang pagdiriwang [ng Pasko ng Pagkabuhay] ay dapat palaging nasa isang Linggo—ang Linggo. pinakamalapit sa ikalabing-apat na araw ng unang

buwan ng taon ng mga Judio [Aviv/Nisan]. At kung ang ikalabing-apat na araw ng buwang iyon ay sasapit sa Linggo, kung gayon ang pagdiriwang ay hindi gaganapin sa araw na iyon, kundi sa susunod na Linggo.” (A.T. Jones, *Great Empires of Prophecy*, pp. 213-214).

Kapansin-pansin, sinasabi ng Banal na Kasulatan na ang isa pang mabangis na kapangyarihan ay babangon at "magdudulot" (magsabatas/magpatupad) ng mundo sa pagsamba sa sampung sungay na hayop na ito ng isang muling nabuhay na Imperyo ng Roma at "gumawa" (magpatupad) ng "larawan" nito (mga patakaran) upang tanggapin (tingnan, Apocalipsis 13).

Apocalipsis 13:15-16 At siya'y pinagkaloobang makapagbigay ng hininga sa larawan ng hayop, upang ang larawan ng hayop ay makapangusap [legislate], at maipapatay [enforce] naman ang lahat ng hindi sumasamba sa larawan ng hayop. At ang lahat, maliliit at malalaki, at mayayaman at mga dukha, at ang mga laya at ang mga alipin ay pinabigyan ng isang **tanda** sa kanilang kanang kamay, o sa noo;

Hindi ba natin nakita na ang tanda ng Sabbath ng Diyos (marka at himala), ay tatakan sa parehong lugar ng marka ng hayop - ang ating kamay at noo? Posible kayang ang marka ng hayop ay may kinalaman sa mga pagbabago sa “mga kapistahan at mga batas” ng Diyos? Pakinggan natin mula mismo kay Rome:

“Ito ang **TANDA** ng ating awtoridad na labis na pamahalaan ang batas ng Diyos.” (Father Enright, *History of the Sabbath*, p. 802).

“Siyempre sinasabi ng simbahang Katoliko na ang pagbabago [mula Sabado hanggang Linggo] ay kanyang gawa. At ang gawa ay ang **TANDA** ng kanyang kapangyarihan at awtoridad sa relihiyon sa mga bagay na pangrelihiyon.” - (C.F. Thomas, Chancellor of Cardinal Gibbons, *Faith of Our Fathers*, p, 14).

Ngayon ang mga modernong Protestante ay umaalingawngaw sa simbahan ng Roma. Noong Abril ng 2015, sinabi ni Reverend Dr. Demetrios Tonia ng The Lord's Day Alliance of USA:

“Sa pamamagitan ng kahulugan, ang bawat Linggo ay isang tawag sa pagkakaisa ng Kristiyano dahil sa araw na ito tayo ay tinawag para sa pakikipag-isa sa Panginoon, sa pamamagitan ng Panginoon ... Upang lubos na pahalagahan

ang Linggo bilang isang **TANDA** ng pagkakaisa ng Kristiyano kailangan palawakin ang ating kahulugan ng pagkakaisa.”

Ipinaliwanag ng Katolikong Propesor na si Malachi Martin na ang Papa ay "iginigiit na ang mga tao ay walang maaasahang pag-asa na lumikha ng isang mabubuhay na geopolitical na sistema maliban kung ito ay batay sa Romano Katolikong Kristiyanismo" (*Keys of This Blood*, p. 492). Mula nang bumagsak sila mula sa kapangyarihan noong 1798, ang simbahan ng Roma ay gumagawa ng dobleng tungkulin upang palakasin ang mga patakarang relihiyoso-pampolitika nito at pag-isahin ang lahat ng simbahan. Sinabi ng Papa na, kung magkakaroon ng anumang pagkakaisa sa mga relihiyon sa mundo, ito ay dapat na nakabatay sa " Romano Katolikong Kristiyanismo."

Bagama't hindi ito nangangahulugan na ang bawat doktrina ay kailangang magkaisa, ito ay mangangahulugan na ang mga relihiyon sa mundo ay titingin sa isang ulo ng simbahan — ang Romanong Simbahan (ang Papado) — at ang “marka” ng “Pagkakaisa ng Kristiyano” na iyon ay Linggo. ang kasagraduhan at ang pagiging sagrado ng Linggo ay tumutukoy sa “Romano Katolikong Kristiyanismo.” Ngunit ano ba talaga iyon?

“Ang mga dakilang tao na nagtayo ng Kanluraning Simbahan ay halos lahat ay sinanay na mga abogadong Romano. Si Tertullian, Cyprian, Augustine, Gregory the Great (na ang mga sinulat ay naging tulay sa pagitan ng mga Ama sa Latin at ng mga Schoolmen) ay pawang mga tao na ang unang pagsasanay ay sa isang abogadong Romano, — isang pagsasanay na hinulma at hinubog ang lahat ng kanilang pag-iisip, maging teolohiko o eklesiastiko. Katutubo nilang itinuring ang lahat ng mga katanungan bilang isang mahusay na abogadong Romano. Nagkaroon sila ng pananabik ng abogado para sa eksaktong mga kahulugan. Mayroon silang ideya ng abogado na ang pangunahing tungkulin na iniatang sa kanila ay upang **ipatupad ang pagsunod sa awtoridad**, kung ang awtoridad na iyon ay nagpahayag ng sarili sa mga panlabas na institusyon o sa mga tiyak na kahulugan ng mga tamang paraan ng pag-iisip tungkol sa mga espirituwal na katotohanan. **Walang sangay ng kanlurang Sangkakristiyanuhan ang nakapagpalaya sa sarili mula sa orasyong pagtapon ng mga Romanong abogadong ito noong unang mga siglo ng simbahang Kristiyano.**” (Thomas Lindsay, *A History of the Reformation*, p. 168).

Ang Sabbath at Linggo ay kumakatawan sa dalawang palatandaan na tumuturo sa dalawang ganap na magkaibang sistema ng pamahalaan at sa kanilang mga kapistahan. Dahil ang pagkilos ng "pagbabago" ng Sabbath mula sa ikapitong araw hanggang sa unang araw sa halos lahat ng mga isipan sa buong mundo ay ang "tanda" ng awtoridad ng Papa sa mga relihiyosong bagay, kung gayon ang kasaganaan ng Linggo ay ang "tanda" o "bandila" na tumuturo sa katapatan ng isang tao sa mga paraan ng pamimilit na "ipatupad ang pagsunod sa awtoridad." Itinuturo ng Sabbath ang kaharian ng Diyos, isang kaharian na nakabatay sa disenyo ng batas kung saan ang katotohanan at pag-ibig ang naghahari habang pinababayaan ang iba na malayang anihin ang kanilang itinanim “maging sa kasalanan tungo sa kamatayan, o ng pagsunod sa katuwiran” at buhay. (Roma 6:16). Ang Linggo ay naging isang araw ng pahinga, hindi sa pamamagitan ng disenyo, ngunit sa pamamagitan ng ginawa ng tao na pambatasan na desisyon at aksyon. Ito ay isang ipinataw na tuntunin, at ang ipinataw na mga tuntunin ay hindi nagbubunga ng kabanalan, mga alipin lamang.

Ang paniniwala sa ganitong paraan ng pagpapatupad ng gawa ng tao ay magdadala ng marka sa iyong "noo" (ang simbolo ng iyong pangangatwiran), habang ang pagsasagawa ng makahayop na pamamaraang ito ay magdadala ng marka sa iyong "kamay" (ang simbolo ng iyong mga gawa o katapatan). Ang sinumang hindi naniniwala at nagsasagawa ng pamamaraang ito, na kinakatawan ng watawat ng Linggo, ay papatayin habang ang mundo ay maling naniniwala na ito ang katarungan ng Diyos na isinasagawa (Apocalipsis 13:15). Sa Juan 16:2-3 sinabi ni Hesus, “... oo, dumarating ang panahon, na ang sinumang pumatay sa inyo ay aakalain na siya ay naglilingkod sa Diyos. At ang mga bagay na ito ay gagawin nila sa inyo, sapagka't hindi nila nakilala ang Ama, ni Ako man." Nawa'y taglayin nating lahat ang katangian ni Hesus sa panahong iyon at manalangin, “Ama, patawarin mo sila; sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginagawa.” (Lucas 23:34).

Nais naming bigyang-diin na hindi namin itinuturo ang daliri sa sinuman, ngunit sa **ATING SARILI** bilang korporasyon sangkatauhan. Sa ating pagkalugmok na kalagayan, lahat tayo ay nagtataglay ng iisang diwa ng maliit na sungay upang “maging sanhi ng pag-unlad [ng panlilinlang] sa [ating] mga kamay [sa mga gawa]” at upang “palakihin [ang ating mga sarili] sa [ating] mga puso.” (Daniel 8:25). Kung wala si Kristo na nabubuhay at naghahari sa loob natin, ipinapakita natin ang makahayop na espiritung ito sa pamamagitan ng ating paggamit ng puwersa, pamimilit, at paghihiganti sa iba. Kaya tayo ay naghahangad ng sama-samang pagsisisi (para sa buong sangkatauhan) para sa ating hindi paniniwala sa ating Ama ng pag-ibig, at namamalagi sa Kanyang

dibdib habang malumanay Niyang itinuro at inilipat ang ating landas ng pagkamakasari tungo sa landas ng walang pasubaling pag-ibig at paglilingkod sa Kanya at sa ating kapwa tao na binili ni Kristo ng walang katapusang halaga sa Kanyang sarili. Ang pagpapagaling sa ating mga kaluluwang nasalanta ng kasalanan ay isang masakit na karanasan para sa atin, at masusunod lamang natin ito nang lubusan kung lubusan tayong naniniwala na mahal tayong Diyos.

Ang disenyo ng Sabbath ay isang daluyan para matanggap ang presensya ng Diyos na nag-iisang nagpapabanal sa atin, hindi lamang sa Sabbath, kundi araw-araw. Ang Sabbath-Pito-Prinsipyo ay tanda ng isang pamumuhay na nakabatay sa imahe at pagkakahawig ng ating Lumikha. Ang iyong konsepto ng karakter ng Diyos ay sumasalin sa kung paano mo tinitingnan ang iyong kaugnayan sa iyong makalangit na Ama. Siya ba ay isang Ama na humihiling ng pagsunod sa isang hanay ng mga tuntunin at nagpapatupad ng mga parusa sa lumalabag sa panuntunan, kahit minsan ay pinapatay sila? Nabubuhay ka ba sa ganitong uri ng takot sa iyong Ama sa Langit kung saan ang pagsunod ay isang obligasyon lamang upang hindi Siya magalit? O Siya ba ay isang hindi nagbabago, hindi marahas na Ama na ang mga batas ay idinisenyo para sa iyong pisikal at espirituwal na kalusugan at kaligayahan at magpakailanman na nagdadala ng iyong mga pasanin, pagkakamali at pagkakasala, na hinahanap ang Kanyang nawawalang anak na makauwi at makapagpahinga sa Kanyang dibdib?

Isaias 57:19 “...Kapayapaan, kapayapaan, sa kaniya na malayo at sa kaniya na malapit, sabi ng Panginoon; at Aking pagagalangin siya.

Maliwanag kung bakit nais ni Satanas na baguhin ang mga sagradong kapistahan kung alam mo na sa pamamagitan ng mga paghirang na ito ang mga anak ng Diyos ay nababago sa kanilang diwa ng pagiging anak na lalaki at babae sa Diyos at tumatanggap ng katiyakan ng awa at kapatawaran. Pumasok sila sa kasiyahan ng Ama para sa Kanyang Anak na Kanyang ipinahayag noong unang araw ng Sabbath. Kay Kristo ay tinatanggap natin ang espirituwal na pagpapalang ito sa kabuuan nito.

Ang Sigaw ng Hatinggabi

Ang talinghaga ng sampung dalaga sa Mateo 25 ay gumaganap ng mahalagang papel sa karanasan ng mga tao ng Diyos bago ang pagtatapos ng pagsubok.

Mateo 25:1-6 Kung magkagayon ay makakatulad ang kaharian ng langit ng sampung dalaga, na kinuha ang kanilang mga ilawan, at nagsilabas upang salubungin ang kasintahang lalake. At ang lima sa kanila'y mga mangmang, at ang lima'y matatalino. Sapagka't nang dalhin ng mga mangmang ang kanilang mga ilawan, ay hindi sila nangagdala ng langis: Datapuwa't ang matatalino ay nangagdala ng langis sa kanilang sisidlan na kasama ng kanilang mga ilawan. Samantalang nagtatagal nga ang kasintahang lalake, ay nangagantok silang lahat at nangakatulog. **Datapuwa't pagkahating gabi ay may sumigaw**, Narito, ang kasintahang lalake! Magsilabas kayo upang salubungin siya.

Ang pagkakaiba sa pagitan ng matalino at mangmang na mga dalaga ay ang matatalinong dalaga ay may dagdag na langis sa kanilang mga sisidlan kasama ang kanilang mga lampara. Ang langis ay simbolo ng Banal na Espiritu. Ang matatalinong dalaga ay nakatanggap ng higit sa Banal na Espiritu kaysa sa mga mangmang. Paano nila ito matatanggap? Ang matatalinong dalaga ay nakatayo sa buwan na nakademit sa araw. Tumugon sila sa tawag ni Kristo:

Mateo 11:28 Magsiparito sa Akin, kayong lahat na nangapapagal at nangabibigatang lubha, at kayo'y Aking papagpapahingahin.

Dumarating ang matatalino kapag tinawag Niya sila. Narito ang isang halimbawa ng pagtawag ni Hesus:

Juan 7:2, 37-39 Malapit na nga ang pista ng mga Judio, ang pista ng mga tabernakulo. Nang huling araw nga, na **dakilang araw ng kapistahan**, si Jesus ay tumayo at sumigaw, na nagsasabi, Kung ang *sinomang tao'y nauuhaw*, ay pumarito siya sa Akin, at uminom. Ang sumasampalataya sa Akin, gaya ng sinasabi ng kasulatan, ay mula sa loob niya ay aagos ang mga ilog ng tubig na buhay. Nguni't ito'y sinalita Niya tungkol sa Espiritu, na tatanggapin ng mga magsisisampalataya sa Kaniya: sapagka't hindi pa ipinagkakaloob ang Espiritu; sapagka't si Jesus ay hindi pa niluluwalhati.

Tinawag sila ni Jesus noong panahon ng kapistahan ng mga Tabernakulo, dahil ito ang itinakdang panahon ng Ama upang magbigay ng mas mataas na agos ng Espiritu. Muli nating itinuon na maaari tayong lumapit kay Cristo anumang oras araw o gabi, ngunit tatawagin tayo ng mga pahiwatig ng Espiritu lalo na sa mga

panahong ito; sapagkat ito ang mga panahon ng kaginhawahan/nakakapanibago na gumagana sa Sabbath-Pito-Prinsipyo. Ang mga ito ay mga panahon kung saan ang Kautusan ng Diyos ay isinulat nang mas malalim sa ating mga puso sa pamamagitan ng Espiritu na dumarating nang sagana sa mga panahong ito. Pinapaayos nila tayo sa isang ritmo sa ating relasyon sa Diyos, na lalong nagbibigay sa atin ng tiwala at katatagan at pananampalataya sa ating Ama.

Ang ilan sa mga naroroon sa kapistahan ay tinanggap ang Kanyang tawag habang ang iba ay tinanggihan ito. (Mga talata 40-42), “Kaya nagkaroon ng pagkakabaha-bahagi sa mga tao dahil sa Kanya.” (Talata 43). Pansinin sa itaas na sinabi ni Jesus “gaya ng sinabi ng Kasulatan, mula sa kanyang tiyan ay dadaloy ang **mga ilog ng tubig na buhay.**” Ipinakita Niya na totoo ito kinabukasan, “maagang-umaga” nang “siya ay bumalik sa templo, at ang lahat ng mga tao ay lumapit sa Kanya at naupo, at tinuruan sila.” (Juan 8:2). Sa panahong ito nang “dinala sa Kanya ng mga eskriba at mga Pariseo ang isang babaeng nahuli sa pangangalunya” at sinubukan Siya sa mga bagay ng batas (Mga talata 3-6).

Sinasabi ng Kasulatan, "Ngunit si Jesus ay yumuko at sa pamamagitan ng Kanyang daliri ay sumulat sa lupa, na para bang hindi Niya narinig ang mga ito." (Talata 6). Ano ang kakanyahan ng Kanyang isinusulat sa alabok sa batong semento ng templo noong panahon ng kapistahan ng mga Tabernakulo?

Jeremias 17:13 Oh Panginoon, na pagasa ng Israel, **lahat na nagpapabaya sa iyo ay mapapahiya.** Silang nagsisihwalay sa Akin ay **masusulat sa lupa,** sapagka't kanilang pinabayaan ang Panginoon, na **bukal ng buhay na tubig.**

Tinanggihan nila Siya bilang Mesiyas, “ang Panginoon ng Sabbath.” Ang mismong Isa na sumulat sa mga tapyas ng bato gamit ang Kanyang sariling daliri (Exodo 31:18) ay sumusulat ngayon sa semento ng bato ng templo gamit ang daliring iyon.

Juan 8:7-11 Datapuwa't nang sila'y nangagpatuloy ng pagtatanong sa Kaniya, ay umunat Siya, at sa kanila'y sinabi, Ang walang kasalanan sa inyo, ay siyang unang bumato sa kaniya. At muli Siyang yumuko, at sumulat ng Kaniyang daliri sa lupa. At sila, nang ito'y kanilang marinig, **na hinatulan ng kanilang sariling budhi** ay nagsialis na isa-isa, na nagpasimula sa katandatandaan, hanggang sa kahulihulihan: at iniwang magisa si Jesus at ang babae, sa kinaroroonan nito, sa gitna. At umunat si Jesus, at sa Kaniya'y sinabi, Babae, saan sila nangaroroon? wala bagang taong humatol sa iyo? At sinabi niya, Wala sinoman, Panginoon.

At sinabi ni Jesus, **Ako man ay hindi rin hahatol sa iyo:** humayo ka ng iyong lakad; mula ngayoy huwag ka nang magkasala.

Parehong hinatulan ang mga Pariseo at ang babae sa kanilang kasalanan. Lumayo ang mga Pariseo sa kahihyan at pagkondena sa sarili, tinatanggihan pa rin ang kapatawaran na malayang inialok sa kanila ni Jesus. Gayunpaman, ang babae, na napagtatanto kung sino si Jesus, at na walang paghatol na nagmula sa Kanya o sa Kanyang Ama, ay pumasok sa Kanyang kapahingahan bilang anak ng Kataas-taasan at lumayo sa mga tanikala ng pagkakasala.

Ang paghatol ng kasalanan ay dumating sa pamamagitan ng malikhaing tinig at banal na daliri ni Kristo. Sinipi ni Lucas ang sinabi ni Hesus, “Ngunit kung nagpapalabas ako ng mga demonyo sa pamamagitan ng daliri ng Diyos, tiyak na dumating na sa inyo ang kaharian ng Diyos.” (Lucas 11:20). Gayunpaman, sinipi Siya ni Mateo na nagsasabing, “Ngunit kung nagpapalayas ako ng mga demonyo sa pamamagitan ng ESPIRITU NG DIYOS, kung magkagayon, dumating na sa inyo ang kaharian ng Diyos.” (Mateo 12:28). Ang "daliri" dito ay isang Hebreong metapora para sa "Espiritu." Nakita natin na ang Hebreong konsepto ng “kamay” ay kumakatawan sa “gawa.” Kaya, ang Hebreong konsepto ng "daliri," dahil ito ay konektado sa kamay (gawa), ay isang "detalyadong gawain" dahil ang daliri ay maaaring matukoy (pino-tune) nang mas eksakto kaysa sa buong kamay. Ang “gawa” ng Banal na Espiritu ay ang “ipino” (isulat gamit ang Kanyang daliri) ang batas sa ating puso at isipan.

2 Corinto 3:3 Yamang nahahayag na kayoy sulat ni Cristo, na pinangasiwaan namin, hindi isinulat ng tinta, kundi ng **Espiritu ng Dios na buhay**, hindi sa mga tapyas ng bato, kundi sa **mga tapyas ng pusong laman**.

Sa pagtukoy sa karanasan sa Bagong Tipan, sinabi ng Diyos:

Hebreo 8:10 Sapagka't ito ang pakikipagtipang Aking gagawin sa sangbahayan ni Israel Pagkatapos ng mga araw na yaon, sinasabi ng Panginoon; Ilalagay Ko ang Aking mga kautusan sa kanilang pagiisip, **At sa kanilang mga puso'y Aking isusulat ang mga ito**. At Ako'y magiging Dios nila, At sila'y magiging bayan Ko:

Ang pagsulat na ito ng Kanyang kautusan sa ating puso ay ang detalyadong gawain ng pagpapakabanal upang ihiwalay tayo para sa banal na paggamit. Sinabi ni Jesus na ang gawain ng Kanyang Banal na Espiritu ay patnubayan tayo sa lahat ng katotohanan (Juan 16:12, 13), na tinutupad ang pangako noong

sinabi ng Diyos: “Bibigyan Ko rin kayo ng bagong puso, at ilalagay Ko sa loob ninyo ang isang bagong espiritu: at Aking aalisin ang batong puso sa inyong laman, at bibigyan Ko kayo ng isang pusong laman. At Aking ilalagay ang Aking espiritu sa loob ninyo, at pahihintulutan Ko kayong lumakad sa Aking **mga palatuntunan**, at inyong iingat ang Aking **mga kahatulan**, at inyong gagawin.” (Ezekiel 36:26-27). Kaya't nakikita natin na ang natural na resulta ng pagiging mapuspos ng Espiritu ng Diyos ay ang paglakad nang naaayon sa lahat ng Kanyang mga utos, mga batas at mga kahatulan. Ang ikatlong kabanata ng Malakias ay sinipi sa buong mga simbahang Kristiyano upang tawagan ang mga tao sa prinsipyo ng ikapu, ngunit ang nakasulat sa ikaapat na kabanata ay kadalasang tinatangian:

Malaquias 4:4 Alalahanin ninyo ang **kautusan** ni Moises na aking lingkod na aking iniutos sa kaniya sa Horeb para sa boong Israel, sa makatuwid baga'y ang **mga palatuntunan at mga kahatulan**.

Kaagad pagkatapos ng talatang ito ay sinabihan tayo:

Narito, aking susuguin sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakilakilabot na kaarawan ng Panginoon. At kaniyang papagbabalikingloob ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa kanilang mga magulang; baka Ako'y dumating at saktan Ko ang lupa ng sumpa. (Malaquias 4:5-6)

Dumarating ang gawain ni Elias kapag naaalala natin ang kautusan ni Moises. Sinabi sa atin ni Jesus na hindi Siya naparito upang alisin ang anuman sa kautusan kundi para itaas, parangalan at tuparin ito.

Huwag ninyong isiping Ako'y naparito upang sirain ang kautusan o ang mga propeta: Ako'y naparito hindi upang sirain, kundi upang ganapin. Sapagka't katotohanang sinasabi Ko sa inyo, Hanggang sa mangawala ang langit at ang lupa, ang isang tuldok o isang kudlit, sa anomang paraan ay hindi mawawala sa kautusan, hanggang sa maganap ang lahat ng mga bagay. (Mateo 5:17-18)

Walang lilipas sa Kautusan hanggang sa mawala ang langit at lupa na ating ginagalawan. Gayundin, ang salitang hanggang ay hindi nagmumungkahi na ito ay lilipas pagkatapos nito ngunit ito ay umiiral lamang sa buong kasaysayan ng tao bago ang pagdating ni Kristo.

Napakalaking kayamanan ng mga kautusan na ibinigay sa atin sa pamamagitan ni Moises. Tumayo ako kasama ni David nang sabihin niya:

Pinagpala ang tao na hindi lumalakad sa payo ng masama, Ni tumatayo man sa daan ng mga makasalanan, Ni nauupo man sa upuan ng mga manglilibak. Kundi ang kaniyang kasayahan ay nasa kautusan ng Panginoon; sa kautusan Niya nagbubulaybulay siya araw at gabi. At siya'y magiging parang punong kahoy na itanim sa siping ng mga agos ng tubig, Na nagbunga sa kaniyang kapanahunan, Ang kaniyang dahon nama'y hindi malalanta; At anumang kaniyang gawin ay giginhawa. (Awit 1:1-3)

Ang paglakad sa Kautusan ng Panginoon ay nagresulta sa pagbubuhos ng Espiritu upang tayo ay mga punong nakatanim sa tabi ng ilog ng Espiritu ng Diyos. Halina, tikman at tingnan na ang Panginoon at ang Kanyang mga utos ay mabuti.

Tinawag na Labas sa Kadiliman¹

Gusto kong patotohanan ang kagandahan ng mga pagtatalaga ng Diyos at kung paano nila ako pinagpala at tinulungan sa aking paglalakbay.

Wala pang tatlong linggo pagkatapos bumagsak ang kambal na tore ng New York noong Setyembre 11, 2001, naghaharap ako ng ilang pulong sa hilaga lamang ng Sydney sa Australia. Ang mga pagtatanghal ay naiiba ang dalawang kaharian. Ang kaharian ng Diyos ay nagbibigay sa atin ng halaga sa pamamagitan ng ating kaugnayan sa ating makalangit na Ama sa pamamagitan ni Kristo. Ang kaharian ni Satanas ay lumilikha ng halaga sa pamamagitan ng personal na kapangyarihan, posisyon, at pagganap. Ang pagbagsak ni Satanas ay ipinakita bilang ang pagbagsak mula sa kanyang pagiging anak sa Diyos tungo sa isang siklo ng walang kabuluhang kahungkagan. Namana ng sangkatauhan ang kawalang-halagang ito nang mahulog ito sa kasalanan. Ang susi sa pagtatagumpay sa kahariang ito ay ang pagpasok sa pagiging Anak ni Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya. Inihayag ng Ama ang ating tunay na pagiging anak kay Kristo sa Kanyang binyag at gayundin sa Kanyang pakikipaglaban kay Satanas sa ilang. Tayo ay tinatanggap sa Minamahal (Efeso

¹ Ang mga personal na karanasang ito ay ikinuwento ni Adrian Ebens

1:6). Ang mga salita ng Ama sa Kanyang Anak sa binyag ay atin sa pamamagitan ng pananampalataya.

Anong kaganapan ang nagdulot ng lahat ng mga pag-iisip na ito para sa akin? Noong unang kalahati ng 2001, naglalakad ako sa umaga ng Sabbath. Dahil sa sakit ay ilang linggo na akong hindi nakakapagsimba. Habang naglalakad ako, sinimulan kong isipin ang araw na dumating sa mundo ang aking panganay na anak ilang taon na ang nakalilipas. Naalala ko ang saya na naramdaman ko nang iabot siya sa akin ng asawa ko. Nakatingin ako sa mga mata niya, natigilan ako sa yakap na ito ng kagalakan. Nanalangin ako sa sandaling iyon: Mahal na Panginoon huwag mong hayaang may mangyari sa pagitan ko at ng aking anak at gusto ko lang na makilala niya ako kung sino ako. Habang inaalala ko ang panalanging iyon, narinig ko ang isang tinig sa aking isipan sa sandaling iyon: Adrian, iyan ang nararamdaman ko para sa iyo. Nagulat ako. Sa kaibuturan ko ay dumating ang diwa ng pagtutol na ito. Ngunit Panginoon, paano mo mamahalin ang isang makasalanang tulad ko? Naalarma ako dahil naniniwala ako kay Jesucristo para sa kapatawaran ng mga kasalanan, ngunit sa mas malalim na antas ay lumitaw ang pag-aalinlangan na hindi ko alam na naroon. Nang ang aking Ama sa langit ay nakahanap ng paraan sa pamamagitan ng aking anak na sabihin sa akin kung gaano ako kahalaga sa Kanya, inilabas nito ang aking kawalang-halaga at natagpuan ko ang aking sarili na lumalaban sa Kanya kahit na ayaw ko. Ang mga salita ng aking Ama ay parang apoy sa gitna ng aking kaluluwa. Ang mga salitang ito ay humarap sa aking kawalang-halaga at sabik akong lamunin ito. Nagpatuloy ang pakikipagbuno na ito ng ilang minuto hanggang sa wakas ay narinig ko ang isang boses sa aking isipan: Tatanggihan mo ba ang pagmamahal ko sa iyo? Muli akong nabigla, at agad kong ipinagtapat ang aking kasalanan at sinabi sa aking puso: Panginoon, tinatanggap ko ang iyong biyaya sa pamamagitan ng sakripisyo ni Kristo, sadyang napakaganda upang maunawaan ngunit tinatanggap ko ito. Sa pamamagitan ng aking anak, ang aking Ama sa langit ay umabot sa kaibuturan ng aking pagkatao upang ipakita ang Kanyang pagmamahal sa akin sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Nahukay niya ang aking kawalang-halaga at nakuha ang aking puso. Napaka-interesante na sa Sabbath na ipinahayag Niya ang Kanyang kaluguran sa akin sa pamamagitan ng Kanyang Anak.

Gayunpaman, kahit na natikman ko ang kalayaang ito, hindi susuko ang kalaban nang walang laban. Ang apoy ng pag-ibig ay mangangailangan ng ilang oras upang ubusin ang aking kawalang-halaga. Ang mga bagong kaisipang ito ay ganap na binago ang aking paraan ng pag-iisip, at inilagay ako sa isang landas na hindi ko maisip. Ang pangangaral ng kalayaan ng ating pagiging anak kay

Kristo ay isang bagay, ngunit ang pagkaunawa kung gaano ang hawak ng ibang kaharian sa iyong puso ay iba, kaya't personal kong natuklasan para sa aking sarili ang Dakilang Tunggalian sa anyo ng isang digmaan ng pagkakakilanlan. Natagpuan ko ang aking sarili na nagpalipat-lipat sa pagitan ng mga kaharian, ngunit ang aking kamalayan sa aking walang kabuluhang pag-iisip na nakabatay sa pagganap ay naging mas malinaw at mas malinaw. Sa bawat oras na nahulog ako sa maling kaharian maaari akong pumunta sa pampang ng ilog at muli kong marinig ang tinig - "Ikaw ang aking minamahal na Anak sa pamamagitan ni Kristo Jesus." Nahanap ko na ang susi ng kaharian! Namana ko ang aking pagiging anak sa pamamagitan ng pagiging Anak ni Kristo.

Ang pagkagising na ito ng aking tunay na pagiging anak sa Diyos sa pamamagitan ni Kristo ay nagdala sa akin sa Kasulatan kung saan pinagpala ni Jesus ang mga bata. Ang pagpapalang nadama ko sa pamamagitan ng pag-alam sa aking tunay na pagiging anak ay nagdulot sa akin na gusto kong pagpalain ang iba.

Ang Pagpapala

Sa isa sa mga simbahan na pinapastor ko noon, inanyayahan ko ang mga bata na pumunta sa harapan, at isa-isa kong ipinatong ang aking mga kamay sa kanila at binasbasan sila. Tahimik akong nanalangin bago ang bawat panalangin: Panginoon, ano ang gusto mong sabihin ko sa batang ito? Nang naunawaan ko na ibinuhos ng Ama ang Kanyang pagpapala sa pamamagitan ng mga tao, nakita ko ang mahalagang papel na dapat kong gampanan sa pagsasalita ng Salita ng Diyos sa buhay ng mga pamilya sa aking mga kongregasyon. Ang aking panalangin ay naging ganito:

“Mahal na Ama, salamat kay Marion. Siya ang iyong mahalagang anak na babae na iyong kinalulugdan sa pamamagitan ni Kristo na ating Panginoon. Nawa'y lagi niyang malaman na mahal mo siya at bigyan siya ng biyang sumunod sa kanyang mga magulang at nawa'y lumaki siyang isang babae ng Diyos na laging nakatayo para sa tama. Nagpapasalamat kami sa iyo sa pangalan ni Hesus.”

“Ama, salamat kay Stephen. Siya ang iyong minamahal na anak na lubos mong kinalulugdan sa pamamagitan ni Kristo Jesus. Nawa'y malaman niya na mahal namin siya bilang isang pamilya ng iglesia at na pararangalan niya ang kanyang mga magulang palagi, at lalago upang maging tao ng Diyos na tinawag ninyo siya.”

Pagkatapos ay idadagdag ko ang ilang bagay na naisip ko at isara ang panalangin. Kinaumagahan tinawagan ako ng isa sa mga ina at sinabing “Alam mo ba ang sinabi ng aking anak? Sinabi niya na ‘Nay, ako ay mahalaga.’ Na tinanong ko, ‘bakit iyan honey?’ ‘dahil sinabi ng pastor,’ ang sagot nito. Ngayon ko na sinabi sa aking anak na babae na maraming beses, ngunit hindi siya naapektuhan tulad ng nangyari kahapon.

Ito ay isang mahalagang sandali para sa akin. Sumagi sa isip ko ang ideya – *Ngayon alam ko na ang ibig sabihin ng pagiging pastor.* Nagsimulang sumikat ang liwanag tungkol sa tungkulin ng mga ama, matatanda, at mga pastor.

Santiago 1:27 Ang dalisay na relihion at walang dungis sa harapan ng ating Dios at Ama ay ito, dalawin ang mga ulila at mga babaing bao sa kanilang kapighatian, at pagingatang walang dungis ang kaniyang sarili sa sanglibutan.

Ang dalisay na relihiyon ng mga elder at ama sa iglesia ay ang dalawin ang mga ulila at ang mga balo at sabihin sa kanila ang mga salita ng Ama. Tungkulin nilang sabihin sa kanila na mahal sila ng Ama, at mahalaga sila sa Kanya. Ito ang nagpapanatili sa isang tao na walang batik sa mundo. Ang alituntunin ng pagpapala ang sumasailalim sa isa sa mga pangunahing kwalipikasyon ng isang elder sa iglesia:

1 Timoteo 3:4-5 Namamahalang mabuti ng kaniyang sariling sangbahayan, na sinusupil ang kaniyang mga anak na may buong kahusayan; (Nguni't kung ang sinoman nga ay hindi marunong mamahala sa kaniyang sariling sangbahayan paanong makapamamahala sa iglesia ng Dios?)

Kung ang isang lalaki ay hindi marunong magpala sa kanyang asawa at mga anak, kung gayon paano niya mapagpapala at mapangalagaan ang iglesia? Ang pagiging anak ni Abraham ay nagkaroon ng isang ganap na bagong kahulugan sa konteksto ng pagpapala.

Genesis 12:2-3 At gagawin kitang isang malaking bansa, at ikaw ay Aking pagpapalain, at padadakilain Ko ang iyong pangalan; at ikaw ay maging isang kapalaran: At pagpapalain Ko ang mga magpapala sa iyo, at susumpain Ko ang mga susumpa sa iyo: at pagpapalain sa iyo ang lahat ng angkan sa lupa.

Ang kagalakan sa aking kaluluwa ay higit kong ninanais na ibahagi sa iba bilang isang tinawag na maglingkod sa ating Ama. Nang tawagin ko ang mga tao para

tanggapin ang pagpapalang natanggap ko, sinimulan kong mapansin na mas dakila ang mga pagpapalang ito sa mga oras ng Sabbath.

Pagkaraan ng maraming taon, pinag-aaralan ko at tinatanggap ang mga kapistahan, at inisip ko kung mangyayari rin ba ang karanasang ito sa pagpapala sa mga oras na iyon.

Inanyayahan akong magsalita sa isang Pista ng mga Tabernakulo, at nagpasiya akong anyayahan ang mga tao na humayo para tanggapin ang panalangin ng pagpapala mula sa Ama sa Ikapitong Araw ng Sabbath sa panahon ng Pista ng mga Tabernakulo. Ito ay isang kapistahan sa loob ng isang kapistahan. Ang Sabbath mismo ay isang kapistahan sa loob ng mas dakilang Pista ng mga Tabernakulo.

Ang pagbubuhos ng Espiritu ay kamangha-mangha. Ito ay hindi isang ligaw na kaguluhan. Ito ay isang mahinahon, banayad, at mapagmahal na kagalakan na ipinakita sa mga tao nang sila ay humayo upang tumanggap ng panalangin at marinig na sila ay minamahal na mga anak ng Ama. Ito ay talagang isang *mataas na Sabbath*. Tinawag ni Juan ang Sabbath sa panahon ng tinapay na walang lebadura na isang *mataas na araw*.

Sapagka't noo'y Paghahanda, upang ang mga katawan ay huwag mangatira sa krus sa Sabbath (sapagka't *dakila ang araw ng Sabbath na yaon*) – Juan 19:31.

Ang dahilan kung bakit ito ay isang mataas [*dakila*] na araw ay dahil sa mataas na tubig ng Espiritu ng Diyos na magagamit sa mga oras na ito. Papuri sa ating Ama sa pagbuhos ng Kanyang pagmamahal sa atin sa mga oras na tinatawag Niya tayo.

Tunay na mahal tayo lagi ng ating Ama at lagi natin itong maririnig mula sa Kanya sa Kanyang Salita. Gayunpaman, may mga espesyal na pagkakataon kung kailan tayo inaanyayahan na tanggapin ang pag-ibig na ito sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu sa mas malaking sukat.

Sa aking pagbabalik-tanaw sa aking buhay, nakikita ko ang mga espesyal na pagkakataon kung saan nagpasiya akong tumugon sa katotohanan at lumakad nang mas tiyak sa kalooban ng Diyos. Marami sa mga ito ang nangyari sa panahon ng paghirang ng ating Ama, na ngayon ko lang nalaman pagkatapos ng katotohanan.

Konklusyon

Ang Sabbath at ang mga Kapistahan ng Diyos ay bukal ng pagpapala sa atin. Ito ang mga espesyal na pagkakataon kung kailan tayo inilalapit ng ating Ama sa pamamagitan ng Kanyang Anak at hinawakan tayo sa Kanyang mga bisig at pinagpapala tayo.

Roma 8:16 Ang Espiritu rin ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu, na tayo'y mga anak ng Dios:

Ang pagpapalang ito ang magbibigay sa atin ng tatak ng Diyos, sapagkat tayo ay mabubuklod sa pangalan o katangian ng Ama. Habang tayo ay namamahinga sa Kanyang mga bisig sa pamamagitan ng pananampalataya, tayo ay magiging katulad ng Kanyang Anak na si Jesus at lahat ng ating mga takot ay maaalis. Kung paanong ang Anak ng Diyos ay ang kadakilaan ng kaluwalhatian ng Ama, gayundin ang mga kapistahan ay ang kadakilaan ng kaluwalhatian ng Sabbath.

Magkakaroon tayo ng lakas upang harapin ang hayop at ang imahe nito na hihilingin sa mundo na sumamba sa Linggo at ipagdiwang ang mga kapistahan nito. Ang paggawa ng ganoong aksyon ay mag-aalis ng bukal ng pagpapala at ang selyo ng Diyos, tiyak na nawawala yaong magliligtas sa atin.

Panghawakan nating mahigpit ang bukal ng pagpapala na matatagpuan sa Sabbath at mga kapistahan ng ating Ama. Buksan natin ang pinto upang ang Anak ng Diyos ay makapasok at makapagpista sa atin at makasama natin.

Apocalipsis 3:20 Narito Ako'y nakatayo sa pintuan at tumutuktok: kung ang sinoman ay duminig ng Aking tinig at magbukas ng pinto, Ako'y papasok sa kaniya, at hahapong kasalo niya, at siya'y kasalo Ko.

BUKAL NG PAGPAPALA

*Ang pagpasok sa kapahingahan ng Diyos sa pamamagitan
ng mga Daluyan
ng Kanyang mga Itinalagang Panahon*

Ang mga Salita na sinabi ng Ama sa Kanyang Anak sa Kanyang bautismo ay umaalingawngaw sa pagpapalang ibinuhos Niya sa Kanya noong unang Sabbath ng Paglikha. Araw-araw ay nalulugod ang Ama sa Kanyang Anak, at ang Anak ay nagalak sa harapan Niya. Sa Sabbath, hiningahan ng Ama ang Kanyang Anak at ang Anak ay nabuhayan ng loob sa pagmamahal ng Kanyang Ama. Ang matalik na koneksyon sa pagitan ng Ama at ng Anak ay inilagay nang permanente sa Sabbath, at bawat Sabbath ay inilalabas ng Ama ang Kanyang nakakapreskong kapahingahan sa Kanyang Anak at sa lahat ng tumatanggap sa Anak.

Ang pag-ibig ng Ama para sa Kanyang Anak ay patuloy, ngunit ipinahayag sa mga tiyak na takdang panahon na sumasalamin sa Prinsipyo ng Sabbath. Sa pag-abot natin sa mga pagtatalagang ito ay pumapasok tayo sa kaluguran ng Ama sa Kanyang Anak. Habang tayo ay naging bahagi ng babae na nakatayo sa buwan at nararamtan ng araw (Apocalipsis 12:2) alam natin ang mga oras at mga panahon ng pagpapaginhawang ipinadala mula sa trono ng ating Ama. Tinatawag tayo ngayon ng ating Ama sa isang mas buong karanasan sa Sabbath. Tayo ay tinawag sa lahat ng mga pagpapalang espirituwal kay Cristo Jesus bilang mga anak ni Abraham (Galacia 3:27-29). Sinabi sa atin ni Jesus, “Narito, nakatayo Ako sa pintuan at kumakatok” at kumakatok Siya sa takdang oras o panahon. Magbubukas ka ba sa Kanya at maghahapunan kasama Niya?

Maranathamedia-Philippines.com